PERSPECTIVA PLEIADIANA ASUPRA ASCENSIUNII

SUZANNE LIE PHD

Perspectiva Pleiadiană asupra Ascensiunii de Suzanne Lie, PhD

Traducere: Ioana Manuela Ciobanu

Un produs Puterea Creaţiei

CUPRINS

REGĂSIREA LIBERTĂŢII… pag

REÎNTOARCEREA LA SINELE NOSTRU… pag MULTIDIMENSIONAL… pag

DOUĂ REALITĂŢI ÎNTR-UNA… pag

ÎNCEPUTURILE ASCENSIUNII NOASTRE… pag

VOCEA INTERIOARĂ… pag

PIATRA SACRĂ… pag

PEŞTERA… pag

RECUNOAŞTEREA... pag
UNITATEA... pag
CĂUTAREA VIZIONARĂ... pag
SUB CERUL ÎNSTELAT... pag
SCHIMBAREA... pag
NAŞTEREA... pag
MINTEA DEASUPRA MATERIEI... pag
AICI ŞI ACUM... pag
PERCEPŢIA PERFECŢIUNII... pag
DESCHIDEREA PORTALULUI... pag

Perspectiva Pleiadiană asupra Ascensiunii

Copyright 2013 Puterea Creaţiei

Toate drepturile sunt rezervate. Orice parte din această carte poate fi reprodusă

sau transmisă, cu acordul prealabil al editurii. Încurajăm respectarea drepturilor de autor, atât în ceea ce priveşte formatul fizic al cărţii cât şi a celui electronic.

Traducător: Ioana Manuela Ciobanu

Coperta Cărţii: Linda Barkasz Editor: Oprea Alexandru Tehnoredactare: Oprea Alexandru Asistent Editor: Viorel D3Sign

Puterea Creaţiei, Timişoara, România

Pe site-ul nostru găsiţi şi alte cărţi pentru suflet, mine şi corp:

www puterea-creatiei. ro
Telefon: 0742162067

E-mail: triplu metafizicayahoo. ro

Un Produs Puterea Creaţiei

Partea I

Recunoaşterea Părţilor Divine Complementare

REGĂSIREA LIBERTĂŢII

Preaiubiţii mei.

Eu sunt Mytria de la Templul Violet al Transmutaţiei de pe Alcyone, Pleiade.

See: http: //www multidimensions „com/Thevision/PDF books/Theviolet TemplebK.pdf)

EU SUNT o expresie mai înaltă a celei care scrie. Eu sunt aici pentru a vă reaminti tuturor că voi toţi aveţi mai multe expresii mai înalte ale SINELUI vostru Multidimensional, în a cincea dimensiune şi dincolo de ea. Eu vă încurajez pe voi toţi să permiteţi celei mai înalte expresii a voastre să comunice cu voi, în orice mod se potriveşte mai bine personalităţii încarnării voastre prezente. Câţiva dintre voi comunicaţi cel mai bine prin cuvinte. Alţii

sunt ghidaţi de o altă expresie creativă precum muzica, dansul, arta, sportul, munca în natură, rugăciunea şi nenumărate alte exprimări ale forţei voastre creative înnăscute.

Voi veţi şti când sunteţi conectaţi cu expresia voastră mai înaltă prin schimbarea în conştiinţa voastră şi eliberarea de cererile constante ale ego-ului vostru. Noi, expresia voastră a SINELUI în frecvenţele mai ample ale realităţii, suntem în legătură cu voi pentru a vă asista pe timpul reîntoarcerii voastre la Sinele vostru adevărat, Multidimensional. Noi vă reamintim că e bine să aveţi încredere că imaginaţia voastră, gândurile şi emoţiile voastre pline de iubire, ideile voastre

creative neprevăzute, şi visele ce urmează a fi satisfăcute sunt mesaje directe ale SINELUI vostru. Din moment ce voi toţi aveţi nenumărate expresii mai înalte ale SINELUI, voi puteţi simţi comunicările dintre cei mai mulţi dintre noi. Să nu fiţi confuzi de aceste multe voci, pentru că noi cu toţii suntem toţi conectaţi în UNUL pentru a ne împinge în cea mai amplă experienţă a SINELUI. Timp de milioane de ani ai voştri, Pleiadienii şi Arcturienii s-au aliniat în serviciul celor care gândesc la fel. Noi împreună, servim de asemenea pe

Navele Stelare. Prin urmare, uitându-vă pe vasta voastră istorie privind cele mai înalte realităţi dimensionale, dacă veţi găsi Arcturieni, îi veţi găsi la fel de bine şi pe

Pleiadieni. Arcturienii vă reamintesc de măreaţa putere a iubirii voastre necondiţionate şi a luminii multidimensionale, pe când noi Pleiadienii vă putem reaminti de bucuria voastră de a trăi, de a dansa, de a cânta, de a vă întâlni cu prietenii şi de a experimenta relaţii de iubire inter-personale.

Arcturienii reprezintă tenacitatea voastră de a sta pe Calea Ascensiunii, şi noi vă reamintim să dansaţi, să cântaţi, să creaţi şi să iubiţi de-a lungul întregului vostru proces. Arcturienii vă reamintesc despre adânca voastră iubire spirituală, în timp ce noi vă reamintim să iubiţi viaţa în fiecare moment. Desigur, ambele noastre civilizaţii conţin toate calităţile pe care le-

am menţionat, dar chiar şi Galacticii au specialităţi. Mai mult, realitatea Arcturiană rezonează cu dimensiunea a cincea de mijloc şi dincolo unde toate gândurile, emoţiile şi dorinţele sunt îndeplinite instantaneu. Întrucât lumea noastră Pleiadiană a avut recent o ascensiune mult mai rapidă decât Arcturus, noi avem onoarea de a vă asista în crearea dimensiunii voastre a cincea, societatea de prag a Noului Pământ.

La fel cum Arcturienii, Pleiadienii, Siriusienii şi membrii Comandamentului Ashtar vă asistă la formarea tărâmurilor Galactice, Lemurienii vă asistă din centrul Gaiei, precum şi din centrul amintirilor voastre antice. Cu alte cuvinte, noi v-am

acoperit şi de sus şi de jos. Desigur, sus şi jos sunt termeni metaforici, noi rezonând cu cea de-a cincea dimensiune şi mai departe. Cu toate acestea, câţiva dintre voi veţi simţi nevoia de a vă alinia pe voi înşivă cu Lemurienii, alţii cu Arcturienii şi alţii cu Pleiadienii sau Siriusienii.

Când voi vă veţi regăsi în totalitate conştiinţa voastră multidimensională, nu va mai trebui să alegeţi între multitudinea expresiilor voastre de SINE, după cum veţi fi cu uşurinţă apţi să vă aliniaţi voi înşivă cu noi TOŢI. Din moment ce noi suntem aliniaţi unii cu alţii, atunci când sunteţi conectaţi cu oricare dintre noi, voi sunteţi în legătură cu noi toţi. Mai mult, atunci când experimentaţi prima recunoaştere a naturii

voastre dimensionale, veţi fuziona cu cele mai ample expresii dimensionale ale SINELUI vostru pe care conştiinţa voastră o poate accepta.

Vedeţi voi, dragi ascendenţi, nu există niciun sfârşit pentru voi. De asemenea, nu există niciun început pentru voi. Voi sunteţi semnături energetice atemporale ale luminii multidimensionale şi ale iubirii necondiţionate, care aderă la oricare versiuni ale realităţii ce vă atrag în ACUM-ul lui UNU. Câteva realităţi sunt o scurtă vizită, dar altele sunt un angajament care cuprinde mai mulţi eoni de experienţă. Alte realităţi prezintă timp, în care există vârsta voastră şi treceţi prin diferite cicluri de viaţă. Pe de altă parte, unele lumi sunt

atemporale, şi voi puteţi trăi acolo până vă veţi decide să vă detaşaţi conştiinţa proprie de acea matrice. Polarităţile sunt cunoscute doar în lumile guvernate de timp, pentru că timpul creează separare, limitare şi extreme de polaritate.

Cu toate acestea, realităţile care rezonează cu mijlocul dimensiunii a cincea şi dincolo de ea funcţionează atemporal. Prin urmare, nu există niciun proces de îmbătrânire, nicio separare, nicio limitare sau extremă. Lumile temporale sunt folositoare pentru a învăţa rapid mai multe lecţii, dar este uşor să uitaţi de SINELE vostru şi să deveniţi prinşi în capcana acelei realităţi. În schimb, viaţa în mijlocul dimensiunii a cincea şi dincolo de ea vă

permite să menţineţi aceeaşi formă sau frecvenţă a semnăturii energetice, până veţi simţi complet acea experienţă şi să decideţi să vă mutaţi la următoarea voastră aventură.

După mai multe realităţi dimensionale, poate veţi dori să experimentaţi provocarea unei lumi polarizate. Pe de altă parte, după o lungă fugă prin spectrul polarizat al unor aventuri de joasă frecvenţă, aţi putea dori să vă odihniţi, să întineriţi, să iubiţi, să creşte-ţi şi să vă extindeţi spiritual în lumi mai înalte. Ceea ce dorim să transmitem este că nu există lumi BUNE sau RELE. Aceste judecăţi sunt limitate în lumile de polaritate temporală. Există doar opţiuni de experienţă. Din fericire, din moment ce voi

sunteţi o fiinţă multidimensională, voi puteţi face multe alegeri – toate în acelaşi timp. Cu toate acestea, nu veţi putea să recunoaşteţi acest fapt într-o lume limitată de timp.

Lumile limitate de timp vă forţează să creşte-ţi, în timp ce lumile atemporale vă permit să vă extindeţi. Acum, dragii mei care vă întoarceţi, vă simţiţi întregi în creştere pentru un timp şi sunteţi gata să reveniţi la versiuni mult mai expansive ale SINELUI vostru. Când aţi făcut-o, auto-judecarea constantă, frica şi lupta nu vor mai fi. Odată ce aţi ales să vă întoarceţi la expresia mai înaltă a SINELUI vostru, veţi recâştiga libertatea care a fost pierdută odată cu prima voastră încarnare fizică.

Cu toate acestea, în scopul de a reveni la SINE în mod complet, trebuie să iubiţi, să iertaţi şi să acceptaţi complet şi necondiţionat acel SINE pe care l-aţi ales ca expresie în prezenţa voastră încarnare. Vă rog să nu vă judecaţi pe voi înşivă că aţi făcut un lucru greşit sau altul bine. Aceste concepte de judecată răsar doar din limitările gândirii tridimensionale şi sunt explicate de iubirea condiţionată. Gândirea tridimensională şi iubirea bazată pe condiţii vă leagă de dimensiunea a treia. În scopul revenirii la expresia atemporală a SINELUI vostru, trebuie să vă stăpâniţi gândurile şi emoţiile voastre.

Mulţi dintre cei reîntorşi întreabă: Ce

pot face ca să urc? La această întrebare noi răspundem: Dragii noştri care v-aţi întors pentru a străpunge iluziile finale ale izolării voastre fizice, ***gândiţi dincolo de timp*** şi ***iubiţi fără condiţii***. Odată ce puteţi face acestea pentru voi înşivă, voi deveniţi cu adevărat LIBERI să-i ajutaţi pe ceilalţi.

Mytria din Alcyone

REÎNTOARCEREA LA SINELE NOSTRU MULTIDIMENSIONAL

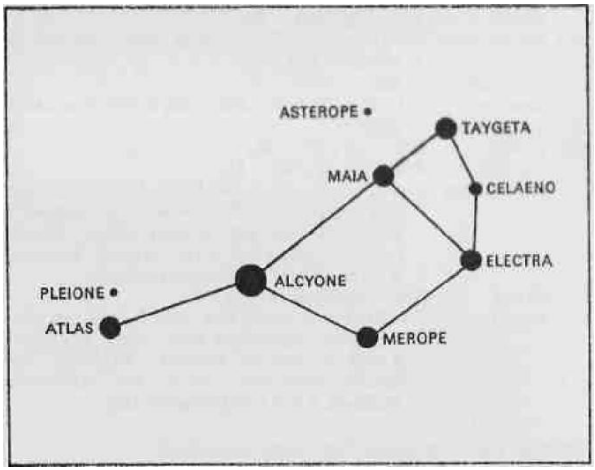

Eu sunt Mytria, Păstrătoarea Flăcării Violet de pe Alcyone, Pleiade, şi Eu sunt Mytre, Comandant în Comandamentul Ashtar

Noi suntem Părţi Divine Complementare şi suntem una dintre cele mai înalte expresii ale acestei scriitoare. Am venit la voi ca o SINGURĂ fiinţă ca să vă vorbim despre alăturarea mai multor Părţi Divine Complementare, pentru ca Pământul nostru

preaiubit să intre în a cincea Sa expresie dimensională. După cum ştiţi, Gaia şi toţi locuitorii Ei şi-au extins frecvenţa înapoi în cea de-a cincea dimensiune şi dincolo de ea. Prin urmare, voi, cei ascendenţi ai Pământului, veţi fi reconectaţi cu deplinătatea expresiilor voastre de bărbat şi femeie prin reunirea cu Părţile voastre Divine Complementare.

Când aţi intrat în a treia dimensiune, a trebuit să vă alegeţi sexul, Pământul fiind o realitate polarizată. Prin urmare, pentru expresia voastră androgină înnăscută a fost necesar să alegeţi o formă a sexului. Apoi, în timp ce aţi continuat să vă reîncarnaţi de mai multe ori pe Pământul fizic, v-aţi exprimat pe voi înşişi fie ca bărbat fie ca

femeie. Partea voastră Divină Complementară a trecut prin acelaşi proces. Prin urmare, ambii aţi avut o multitudine de încarnări în corp pământesc atât de bărbat cât şi de femeie. Cu toate acestea, în timp ce urcaţi spre a cincea dimensiune, polaritatea formei voastre nu va mai fi necesară. Prin urmare, puteţi, dacă doriţi, să vă uniţi cu deplinătatea androginităţii voastre, cu SINELE Multidimensional.

Cu scopul de înţelege pe deplin despre ceea ce vorbim, vă cerem să citiţi folosindu-vă de gândirea voastră multidimensională. Noi ne prezentam SINELE nostru ca fiind cele două extreme ale expresiei noastre feminine şi masculine. Este adevărat că voi aţi perceput fiinţe dimensionale mai înalte

în forma masculină sau feminină, aşa cum unii dintre noi, în special Pleiadienii, încă se bucură să deţină o formă masculină sau feminină. Cu toate acestea, noi suntem întotdeauna în mod intim conectaţi cu Partea noastră Divină Complementară. Deoarece timpul şi spaţiul nu există în cea de-a cincea dimensiune în aceeaşi manieră precum în lumea fizică, unii dintre noi putem fi Acasă la noi şi ceilalţi într-o călătorie Spaţială, fără a simţi vreun sentiment de separare.

Noi putem face acest lucru pentru că ne-am reîntors la adevărata noastră natură multidimensională, atunci când am urcat înapoi în a cincea dimensiune. Astfel, noi putem experimenta două sau mai multe

realităţi în acelaşi moment al lui ACUM. Cu alte cuvinte, noi experimentăm viaţa noastră ca fiind o SINGURĂ fiinţă care experimentează două, de fapt mai mult de două realităţi în acelaşi timp. Acest lucru se întâmplă în realitate, şi amintiţi-vă de acea ultimă propoziţie în care v-am rugat să gândiţi multidimensional. De fapt, noi am venit în acest moment să vă ajutăm să gândiţi multidimensional, astfel încât să puteţi înţelege mai uşor şi să participaţi pe deplin la realitatea voastră mereu ascendentă.

Noi vă vom spune câteva din experienţele noastre avute în momentul când am ascensionat, atunci când noi Pleiadienii ne-am reîntors la expresia

noastră a celei de-a cincea dimensiuni. Spre deosebire de dragii noştri Arcturienii, noi suntem o civilizaţie care ne bucurăm de expresia formei. Arcturienii au ascensionat cu mult timp înaintea noastră, dar am rămas într-un contact continuu, deoarece civilizaţiile noastre au fost îngemănate pentru mai mult timp decât ar putea timpul vostru măsura. De fapt, cei mai mulţi dintre ai noştri care au ajuns pe Pământ au o expresie mai înaltă şi îşi trăiesc vieţile/experienţele, în cele două lumi Pleiadiene şi Arcturiene.

Conceptul de viaţă şi expresie a vieţii au acelaşi înţeles pentru o fiinţă multidimensională, adică faptul că noi nu avem nevoie să ne naştem şi să murim, cum

o faceţi voi în realitatea fizică. În schimb, noi alegem să ne angajăm într-o anumită formă/realitate până când simţim că am terminat cu acea experienţă. Apoi, noi doar ieşim din acea realitate, dar ne amintim fiecare experienţă a fiecărei realităţi la care am participat. Noi ştim că această extindere a memoriei pare imposibilă gândirii voastre tridimensionale, dar vă asigurăm că este în concordanţă cu toate formele de viaţă ale dimensiunii a cincea şi dincolo de ea.

Aceia dintre voi care şi-au trezit o expresie mai înaltă a voastră, care este doar mai mare conform percepţiei formei voastre pământene, înţeleg ceea ce vrem să spunem. Celor care nu au avut încă acea experienţă despre care voi vorbi, li se pare

probabil imposibil. Cu toate acestea, noi dorim să vă încurajăm să vă eliberaţi de conceptul de imposibil din tiparele voastre de gândire, pentru ca voi să fiţi gata să intraţi într-o nouă viaţă în care imposibilul este probabil. De exemplu, mulţi dintre voi aţi întâlnit un individ pământean sau unul de dimensiune mai înaltă, despre care aţi crezut că este Partea Divină Complementară sau Flacăra Geamănă.

În unele cazuri, aţi realizat că Partea voastră Divină Complementară este una cu care aţi fost aproape de mal mulţi ani. În alte cazuri, aţi avut şansa să vă întâlniţi cu cineva faţă de care aţi ştiut în adâncul inimii că este Jumătatea cu care vă completaţi. Uneori sunteţi capabili să intraţi într-o

relaţie intimă şi de durată cu acea persoană, dar alteori acea persoană trebuie să vă părăsească dintr-un oarecare motiv, care pentru voi este dificil de acceptat. Dacă al doilea exemplu este cazul dvs., este ceea ce se întâmplă adesea pentru că este important ca amândoi să continuaţi singuri Motivul vostru de încarnare.

În acest caz, amândoi aţi creat o piramidă a ascensiunii prin menţinerea conexiunii voastre fizice prin intermediul conştiinţei voastre, în timp ce amândoi vă concentraţi pe SINELE vostru deja unit în cea de-a cincea dimensiune. În acest caz, este pentru că amândoi aţi făcut o alegere înainte să luaţi forma prezentă. Din starea voastră atemporală din a cincea

dimensiune, durata unei vieţi de separare este nesemnificativă, în comparaţie cu contribuţia pe care ar trebui să o dăruiţi Gaiei prin ancorarea conştiinţei voastre unice unul cu celălalt şi cu expresia unificată a dimensiunii a cincea.

De fapt, cele mai multe dintre sacrificiile pe care cei ascensionaţi dintre ai noştri le-au făcut, au fost alese fie înainte de naştere, fie pentru trezirea SINELUI vostru şi/sau pentru a asista la Ascensiunea Planetară. Dacă veţi continua să vă reîntoarceţi la gândirea voastră atemporală şi multidimensională, greutăţile vieţii voastre de până acum vor fi şterse din memoria voastră. Ceea ce aţi învăţat din aceste greutăţi este important pentru procesul

vostru de ascensiune. Prin urmare, ca un beneficiu de a participa la ascensiunea Gaiei, veţi descoperi că experienţele bazate pe frică vă vor dispărea din memorie.

Aceste experienţe bazate pe teamă vor deveni similare cu un medicament rău la gust pe care a trebuit să îl luaţi. Nu vă place medicamentul, dar sunteţi fericiţi că v-a făcut bine. În aceeaşi măsură, greutăţile voastre trecute au fost alese de către SINELE vostru Multidimensional pentru a se asigura că treburile nerezolvate, care au redus conştiinţa voastră timp de nenumărate vieţi, vor fi rezolvate şi eliberate. Acum veţi deveni Victoria asupra multora dintre trecutele voastre experienţe ca victimă, dacă înţelegeţi ceea ce vreau să

spun.

A deveni prins în trecut înseamnă a deveni prins în timp. Şi, a deveni prins în timp înseamnă a deveni prins în cea de-a treia/patra dimensiune. Prin urmare, aţi fost aleşi să scrieţi în câteva experienţe neplăcute din Contractul vostru de Naştere, prin care vă forţaţi pe voi înşivă să uitaţi durerea şi suferinţa şi să începeţi a crea o nouă viaţă mai bună. Vedeţi voi, dragii mei cei ascensionaţi, ceea ce faceţi pentru eliberarea voastră personală de timp şi toate problemele sale, este vital pentru a o ajuta pe Gaia să se elibereze din multitudinea Ei de experienţe bazate pe frică, experienţe ale umanităţii care se înalţă.

Dintre toţi copiii Ei, umanitatea a fost cea mai mare provocare. Plantele şi animalele Ei nu au uitat niciodată că ele sunt o parte componentă a formei Ei. Cu toate acestea, umanitatea a intenţionat să obţină puterea asupra tuturor celorlalţi, alegând chiar să cucerească adevărata formă, care le-ar fi permis să experimenteze încarnarea. Noi vrem să vă spunem că Gaia este atât de fericită, deoarece atât de mulţi dintre oamenii Ei şi-au găsit puterea interioară, astfel încât nu mai au nevoie să o experimenteze asupra celorlalţi. De fapt, aşa cum întunericul/frica sunt eliberate de către Umanitate, frecvenţa Ei se ridică dincolo de rezonanţa realităţii bazate pe teamă.

Noi, împreună cu Gaia, vă reamintim încă o dată că cea mai importantă contribuţie pe care o puteţi dărui Ascensiunii Planetare, este REFUZUL de a participa la orice formă de frică. Acesta include toate formele de mânie şi întristare. Această cerere este una pe care noi nu o putem cere celor ascensionaţi până în momentul de ACUM. Odată cu Eclipsa de soare, reîntoarcerea dragei de Venus în Pleiadele noastre, călătoria lui Venus între Soare şi Pământ şi nenumărate alte modele de energie Solară şi Universală care intră în Pământ, ai noştri ascensionaţi TREBUIE să se elibereze de ceea ce este pentru a îmbrăţişa ceea ce începe.

Noi, membrii Familiei voastre Galactice, suntem AICI ca să vă ajutăm ACUM! Binecuvântări de la Mytria/Mytre din Pleiade

DOUĂ REALITĂŢI ÎNTR-UNA

Salutări de la Mytria/Mytre şi prietenii noştri Arcturieni.

Ne-ar place să vă luăm într-o călătorie multidimensională. Vă rog, doar relaxaţi-vă şi bucuraţi-vă de plimbare în timp ce noi vă vom ghida într-un exerciţiu, care vă va ajuta să vă amintiţi adevărata voastră natură multidimensională…

Începeţi prin a vă vedea pe voi înşivă singuri la bordul Atenei, nava noastră Interstelară. Există mulţi Pleiadieni şi Arcturieni pe această Navă care lucrează ca UNUL pentru a ajuta umanitatea şi pe Gaia cu marea tranziţie. Imaginaţi-vă într-un Coridor al Navei. Acum, mergeţi spre un perete şi atingeţi-l ca să vă conectaţi cu forţa vieţii Navei. Puteţi simţi că Nava este fericită să vă asiste şi să vă ghideze în

călătoria voastră. Da, Nava însăşi vă va ghida pentru că ea este o fiinţă vie.

Imediat ce v-aţi conectat cu Nava, mai multe amintiri vor fulgera în conştiinţa voastră. Aceste amintiri sunt unele multidimensionale pe care le-aţi avut ca SINE de dimensiunea a cincea. Închideţi ochii astfel încât să permiteţi mai uşor acestor amintiri să intre în creierul vostru fizic.

Imaginaţi-vă aceste amintiri ca imagini şi sentimente precum: Uitaţi-vă jos la picioarele dvs. Şi vedeţi ce aveţi pe ele…

Uitaţi-vă la picioarele dvs… Cum arată şi cu ce sunt acoperite… Uitaţi-vă la ceea ce purtaţi…

Uitaţi-vă la mâinile şi braţele dvs…

Acum că v-aţi împământat Esenţa voastră în această realitate: Vedeţi-vă îmbrăţişând vechi tovarăşi din multele voastre vizite pe această navă… Simţiţi cum salutul lor vă încălzeşte inima…

Observaţi cum vă încercuiesc şi vă urează bun venit odată ce v-aţi întors de la misiunea voastră…

Auziţi vocile lor şi uitaţi-vă în ochii lor… Întindeţi mâinile ca să-i atingeţi şi simţiţi atingerea lor…

Cei mai mulţi dintre ei şi-au extins de

asemenea conştiinţa într-una din expresiile lor terestre şi sunt dornici ca acea parte a fiinţării lor să se reîntoarcă. Este bine ştiut că Misiunea voastră pe Pământ nu este încă completă şi că această întâlnire este doar o vizită. Cu toate acestea, între vizite vă petreceţi o mare parte a timpului liber imaginându-vă o realitate care pare aşa de îndepărtată de viaţa voastră pământeană, dar cu toate acestea ea nu v-a părăsit în totalitate memoria. Această memorie este o binecuvântare şi se simte ca şi cum a-ţi primi scrisori de acasă, atunci când sunteţi departe. De fapt, viaţa voastră Pământeană este destul de similară cu un tur al datoriei. Cu toate acestea, acest tur al datoriei va dura cât va ţine Misiunea dvs…

Când aţi început să vă treziţi pentru prima oară, puteţi doar să vă uitaţi lung după ceea ce vă lipseşte. Treptat, acea dorinţă vă forţează să mergeţi mai adânc în interior, pentru a afla răspunsuri la ceea ce este invizibil lumii voastre fizice. Acolo veţi găsi multe răspunsuri şi le veţi împărtăşi şi celorlalţi. Din fericire, există din ce în ce mai mulţi cu care să puteţi fi deschişi. De fapt, fiind deschis, SINELE vostru devine o parte importantă a Misiunii voastre. Cu toate acestea, nu veţi dori să vă gândiţi acum la Pământ, pentru că este doar o casă temporară pentru voi.

Când gândul limitat de temporalitate, intră în mintea voastră, viziunea voastră de a fi pe Navă dispare. Instantaneu, închideţi

ochii pentru a vă recâştiga conectarea cu expresiile voastre mai înalte ale realităţii. Vă veţi concentra intens pe sentimentul inspirat de peretele de pe Navă. Se va simţi precum pielea, nu ca textura, ci ca ceva ce se simte viu. Memoria lucrurilor fără viaţă în lumea voastră 3D inundă conştiinţa voastră şi holul începe iar să dispară. Vă veţi concentra intens pe sentimentul inspirat de peretele viu şi veţi menţine lent conexiunea cu această realitate dimensională mai înaltă.

În timp ce vă menţineţi ferm imaginea în conştiinţa voastră, vă veţi gândi cum forma voastră fizică poate să conţină vreodată această conştientizare multidimensională. Din fericire, veţi refuza să participaţi la

îndoială. Vă veţi concentra pe FAPTUL că diferitele frecvenţe ale realităţii se simt diferit. Lumea voastră fizică are puternice contraste.

— Lucrurile care conţin margini, limite dure şi pereţi, sunt grele şi fără viaţă. Cu toate acestea, odată ce vă veţi deschide parţial ochii pentru un moment, veţi putea vedea o emanaţie slabă venind de la orice lucru, despre care credeaţi că este fără viaţă. De fapt, odată ce vă aruncaţi privirea prin cameră, veţi vedea a emanaţie slabă venind din perete. Ochii dvs, vor aluneca la o plantă, o persoană sau un animal pentru a vedea cum emanaţia lor devine mai puternică.

Dacă vă uitaţi la peretele din camera

voastră fizică, puteţi vedea suprapunerea peretelui din Nava Stelară şi vă veţi reîntoarce conştiinţa treptat spre Navă. Cu toate acestea, în loc să încercaţi să ignoraţi lumea voastră fizică în timp ce veţi călători interdimensional, veţi menţine AMBELE lumi în conştiinţa voastră multidimensională în continuă expansiune. În primul rând, cu ochii voştri parţial deschişi, vă uitaţi în jur ca să vedeţi multe aure şi/sau emanaţii electrice. Veţi SALVA acea imagine în mintea voastră şi veţi închide ochii, menţinând imaginea.

Acum, vedeţi din nou Nava. Sunteţi încă singur pe hol cu mâna pe perete şi veţi menţine acea imagine cât mai bine. Acum, închideţi-vă ochii fizici pentru a bloca lumea

voastră fizică şi deschideţi-vă cel de-al Treilea ochi, pentru a vă percepe lumea dvs, de dimensiunea a cincea…

Apoi, menţinând imaginea mâinii dvs, pe peretele Navei Spaţiale, deschideţi-vă ochii către lumea dvs. 3D – DAR păstraţi activă conştiinţa Navei în conştiinţa voastră, menţinând al Treilea Ochi deschis…

În cele din urmă, cu ochii dvs, deschişi către lumea dvs, fizică, menţineţi al Treilea Ochi deschis în lumea voastră de dimensiunea a cincea…

Acest exerciţiu este modul în care noi, Pleiadienii, ne-am început ascensiunea în a cincea dimensiune. Am călătorit cu Nava

Spaţială şi înainte de ascensiunea noastră, dar de asemenea am avut multe războaie şi conflicte. Cu toate acestea, am început să fim obosiţi de conflicte şi lupte. Noi suntem prin natura noastră un popor blând şi am fi preferat să dansăm, să cântăm, să creăm artă, să ne bucurăm de prietenii noştri şi să ne angajăm în activităţi amoroase. Duritatea concurenţei, lupta şi conflictul ne-au rănit Sufletele noastre şi ne-au redus frecvenţa.

Apoi ne-am găsit casa în Sistemul Pleiadian. Pleiadele, de asemenea cunoscute şi ca cele „Şapte Surori”, acesta fiind un grup de stele tinere. Abia acum 100 milioane de ani, în epoca dinozaurilor pe Pământ, Sistemul Pleiadian a fost format

dintr-un nor prăbuşit de gaz interstelar. Cei mai mari şi cei mai strălucitori membrii ai Sistemului nostru sunt de culoarea albastru-alb şi chiar şi cele mai mici stele din grupul nostru, sunt de aproximativ 40 de ori mai luminoase decât Soarele vostru. Steaua Alcyone este de aproximativ 100 de ori mai strălucitoare decât Soarele vostru.

Găsirea unei noi case a fost prima noastră grijă pentru siguranţa noastră, pe care am experimentat-o de când am plecat de pe Lyra. De îndată ce am ajuns aici, noi am ştiut că puteam dezvolta o viaţă asemănătoare chemărilor Sufletului nostru. Prin urmare, dragii noştri cei ascensionaţi, noi ştim cât de dificil a fost pentru voi să începeţi şi să treceţi prin procesul de

ascensiune, în timp ce voi trăiţi într-o zonă de război. De fapt, noi înţelegem literalmente sentimentele voastre, pentru că mulţi dintre noi şi-au asumat o încarnare Pământeană, pentru a ajuta la ascensiunea din corpul Gaiei.

Noi Pleiadienii ne-am bucurat de multe încarnări/vizite pe Pământ. Noi le spunem încarnări/vizite, pentru că noi doar am experimentat vieţile noastre acolo ca şi încarnări, înainte ca noi să urcăm la frecvenţe mai înalte. Acum noi percepem forma noastră pământeană ca pe o vizită, intrări sau alegeri de existenţe experimentale pe Pământul tridimensional. De asemenea, mulţi dintre noi am acceptat să fim voluntari pentru a împărtăşi

emanaţia noastră cu expresiile noastre pământene, pentru a supra-lumina opţiunile lor de a se încarna pe Gaia aflată în ascensiune. Acum că noi rezonăm cu o conştiinţă multidimensională, noi putem în mod constant să ne experimentăm viaţa în lumea noastră de acasă, pe Nava noastră Spaţială şi într-o formă fizică înăuntrul căreia este acelaşi ACUM al lui UNU. Cu o excepţie, desigur, expresiile noastre pământene sunt adesea conştiente de celelalte realităţi care există în paralel cu sinele lor fizic.

Întoarcerea Acasă a expresiilor voastre mai înalte ale SINELUI, înseamnă întoarcerea percepţiilor voastre multidimensionale care marchează

conştienţa dvs. De aceea, noi vă încurajăm preaiubiţii noştri fraţi şi surioare pământene să vă amintiţi că voi nu sunteţi şi nici nu aţi fost VREODATĂ blocaţi pe Pământ. Doar un foarte mic segment al SINELUI vostru Multidimensional, trăieşte experienţa ca o formă fizică pământeană a voastră. Cu toate acestea, acelei forme pământene i-au fost închise toate intrările multidimensionale, până foarte de curând în timpul vostru. Odată cu reîntoarcerea la SINELE vostru, veţi găsi un confort mare în reîntoarcerea în lumea de acasă, Nava voastră Spaţială şi Templele voastre dimensionale mai înalte. Aceste vizite vor deveni treptat similare cu a merge acasă, după o lungă zi de muncă.

Când plecaţi la muncă, nu vă aşteptaţi ca a voastră casă să vă părăsească în timp ce sunteţi departe. În acelaşi mod, expresia voastră mai înaltă a SINELUI nu va dispărea pentru că v-aţi plasat atenţia primară asupra realităţii voastre fizice. Învăţarea de a încorpora în mod simultan, mai mult de o experienţă a realităţii în conştiinţa voastră, este baza reîntoarcerii la SINELE vostru Multidimensional. La început, veţi putea avea doar o realitate primară într-un timp dat, dar pe măsură ce vă eliberaţi de ataşamentul de timp, veţi descoperi că puteţi încorpora mai mult de o realitate ca o experienţă în curs de desfăşurare. Începeţi să trăiţi două realităţi într-una şi să experimentaţi cealaltă realitate a voastră, care aparţine SINELUI

vostru ca expresie din dimensiunea a cincea.

Cu cât practicaţi această abilitate în viaţa dvs, de zi cu zi, cu atât va deveni din ce în ce mai uşor. De asemenea, 97% din ADN-ul vostru, care a fost dezactivat odată cu căderea Atlantidei sau mai înainte, este activat în mod constant de o lumină mai mare. După cum vă amintiţi în mod conştient să vă conectaţi experienţele SINELUI vostru Multidimensional cu realitatea voastră fizică zilnică, vă veţi îmbina Sistemul de Operare Tridimensional cu Sistemul de Operare Multidimensional. Odată ce aceste două sisteme s-au unit, puteţi permite percepţiilor dvs, tridimensionale să se extindă în percepţii

multidimensionale.

Amintiţi-vă că realitatea pe care o percepeţi este realitatea pe care o trăiţi.

Ne vom reîntoarce pentru că noi suntem întotdeauna cu voi într-o frecvenţă mai înaltă.

Mytria/Mytre
Alcyone şi Comandant Ashtar

ÎNCEPUTURILE ASCENSIUNII NOASTRE

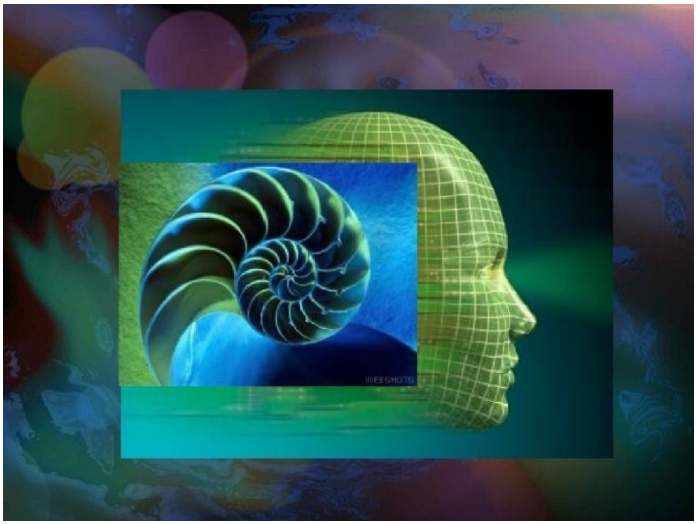

Dragă Mytria şi Mytre.

Acum vă vom vorbi despre începuturile ascensiunii noastre.

Odată ce am ajuns la noua noastră casă în Pleiade, am fost în sfârşit liberi de război şi luptă. Cu această eliberare de frică, am putut spera la o viaţă mai bună. Noi Pleiadienii suntem atât de implicaţi în Familia noastră Pământeană, pentru că am

înţeles pe deplin starea de spirit a multora dintre voi. Noi ştim cum este să simţi că se oferă speranţa unei noi vieţi, dar să nu fii în totalitate sigur că poţi avea încredere în această posibilitate. Cum ne putem asuma riscul că viaţa poate fi plină de pace şi calm, când acolo sunt aşa de multe războaie şi distrugere?

De fapt, ne-a luat timp de mai multe generaţii, care sunt mai îndelungate decât ale voastre pentru că noi trăim mai mult, pentru a stabili conceptul de libertate de a alege pacea, iubirea, fericirea şi bucuria. Noi înţelegem cum draga noastră Familie Pământeană trebuie să decidă în a alege să trăiască speranţa care se manifestă înaintea voastră. La urma urmei, voi aţi trăit iluzia

de-a lungul nenumăratelor încarnări, aşadar de ce să nu credeţi într-o iluzie suplimentară? Cel puţin această posibilă iluzie este plină cu lumină multidimensională şi iubire necondiţionată. După trăirea multor ani şi a multor vieţi, în întuneric şi frică, cum aţi putea să vă întoarceţi la speranţă?

La fel a fost şi pentru noi. De asemenea, am fost foarte ocupaţi să ne construim o nouă viaţă pentru noi înşine, aşa cum o veţi face şi voi în curând. Construirea unei noi lumi ne-a ţinut ocupaţi, cu toate acestea provocările legate de crearea unei noi societăţi sunt o continuă necesitate. Timp de generaţii, noi am călătorit dintr-un loc într-altul şi am trăit vieţi întregi pe Nave

Spaţiale. Prin urmare, societatea noastră a fost fundamentată pe o lume mai mică. Pe de altă parte, am avut perioade lungi în care am fost legaţi de planetă, dar am continuat să fugim spre aceeaşi eliberare, din nou şi din nou. Ne-am fi găsit pacea, pe când ei – de obicei Draconienii – ne-au găsit şi lupta a început iar.

Chiar dacă am părut că ne-am ascuns departe, noi am trăit un sentiment de relativă securitate, deoarece am găsit şi înainte refugii sigure, dar am fost invadaţi din nou. Din cauză că multe dintre speranţele noastre au fost spulberate, am devenit ataşaţi unui sentiment de victimizare. Ne-am simţit ca şi cum aveam puţin control asupra rezultatului vieţilor,

caselor şi societăţii noastre. Vedeţi de ce am venit ca să ne ajutăm Familia Pământeană? Noi suntem strămoşii voştri şi noi ştim că suntem responsabili pentru exemplul pe care l-am lăsat, celor pe care i-am lăsat în urmă. Da, i-am abandonat pe mulţi dintre voi în căutarea noastră constantă de a găsi securitatea.

Într-un fel, prin procesul creării unei noi realităţi şi fiind eliberaţi de frică şi victimizare, am înţeles că i-am acuzat pe ceilalţi de ceea ce ne-au făcut şi pe noi înşine de ceea ce am făcut altora. Cu alte cuvinte, pentru a ne schimba realitatea noi a trebuit să ne schimbăm sinele. Concret, a trebuit să ne schimbăm starea noastră de conştiinţă. Neam simţit ca o pradă pentru

prea mult timp, încât am şi uitat de daunele pe care le-am făcut preaiubitei Gaia, care ne-a oferit o casă sigură. Dacă nu ne-am fi schimbat, şi a trebuit să o facem foarte repede, am fi făcut noii noastre lumi ceea ce i-am făcut odată Pământului.

Ne-am părăsit lumea noastră de acasă de pe Lyra ca să găsim pacea, dar nu am avut pace în interior. Am avut frică. În cele din urmă, am învăţat că noi doar putem crea în realitatea noastră ceea ce aveam în inimile şi minţile noastre. Această informaţie a fost foarte dificil de acceptat de către noi. Când o societate este implicată în război şi se victimizează pentru o perioadă de timp foarte lungă, găsirea inamicului interior devine destul de dificilă. Doar aceia

dintre noi care aveau o conectare spirituală au putut să înceapă să privească în propriul nostru întuneric. Din fericire, aceasta a fost de ajuns pentru a activa fluxul creaţiilor noastre.

Aceia dintre noi care şi-au putut aminti conectarea noastră la Spirit, au început să meargă în interiorul lor înşişi, să ceară iertare pentru ceea ce au făcut altora. În mod uimitor, noi cu toţii am primit acelaşi răspuns, dar cu cuvinte diferite. Mesajul pe care l-am primit era: trebuie să vă iertaţi pe voi înşivă pentru a putea accepta iertarea venită de la alţii. Un lucru era să cerem iertare de la Spiritul nostru, iar altul era să ne cerem iertare nouă înşine. Mai întâi, a trebuit să ne decidem exact pentru

ce aveam nevoie să ne cerem iertare nouă înşine. Am început să ne adunăm în grupuri mici pentru a găsi răspunsul la această întrebare.

Din fericire, energia grupului nostru ne-a permis să ne întoarcem în istoria civilizaţiei noastre într-un mod detaşat. Odată ce am înţeles ceea ce am făcut altora, am căutat răspunsurile privind motivaţia pentru care am făcut aceste lucruri. Am înţeles că sentimentul nostru de victimizare, ne-a permis să fi percepem pe ceilalţi ca inamici, fără a avea nicio dovadă adecvată. Din cauza acestui proces de a lua decizii, am atacat fără a încerca să discutăm şi am abandonat fără a încerca să vindecăm.

Această realizare a fost una vitală, deoarece a devenit o bază a societăţii noastre. Odată ce am descoperit faptul că acţiunile noastre erau bazate pe frică, noi văzut că am mers împotriva adevăratei esenţe a naturii, despre care credeam că este bazată pe iubire şi acceptare. Prin urmare, trebuia să ne întoarcem în istoria noastră şi să refacem greşelile noastre în interiorul conştiinţei noastre, astfel încât noile noastre răspunsuri obişnuite să fie schimbate. De aceea, ne-am revizuit trecutul pentru a discerne ce decizii au fost luate dintr-o poziţie plină de frică şi ce decizii s-au bazat pe percepţiile corecte privind intenţiile inamicilor. După ce am stabilit care au fost deciziile noastre pline de frică, am reconsiderat cum am fi putut

folosi comunicarea şi vindecarea în locul lor.

Am fost capabili să discernem situaţiile în legătură cu duşmanii care sunt de orientare negativă Serviciu faţă de Sine), faţă de care răspunsurile noastre s-au bazat pe tactici puternice, şi situaţiile în care am devenit fricoşi şi am fugit sau ne-am ataşat fără a avea o gândire adecvată. Revizuind trecutul nostru, ne-am permis să descoperim lecţiile care erau ascunse printre greşelile noastre şi înţelepciunea pe care am câştigat-o din alegerile noastre efective. Odată ce am adus această informaţie înapoi la poporul nostru, a devenit mai uşor pentru ei să-şi descopere vina proprie, mânia şi frica lor. Odată ce

alţii au experimentat şi şi-au eliberat emoţiile, ei au simţit de asemenea nevoia să meargă înăuntru şi să se consulte cu Spiritul lor.

Prima noastră comunicare cu Spiritul a fost în mare parte la nivel individual, dar treptat grupuri mici au început să se adune pentru a se elibera de ceea ce era vechi şi pentru a simţi binecuvântările Spiritului. Grupurile s-au simţit atât de pline de Spirit încât ei au dorit să-şi arate bucuria lor prin dans, cântec, pictură, scris şi multe alte exprimări creative. Bucuria de exprimare a creativităţii noastre a eliberat norul întunecat care se afla deasupra conştiinţei noastre, astfel încât am uitat că este acolo.

Dintr-odată, frica noastră şi sentimentul de victimizare au dispărut. Am fost prea preocupaţi să ne creăm o nouă viaţă şi nu ne-am mai gândit la teamă. Din momentul în care mult mai mulţi dintre noi şi-au dezvoltat o relaţie intimă cu Spiritul, am putut să cedăm protecţia lumii şi societăţii noastre Spiritului. De asemenea, am emis acest serviciu şi celor care au descoperit că protejându-i pe alţii, reprezenta cea mai înaltă exprimare a creativităţii.

În sfârşit ne-am aşezat la noua noastră casă şi ne-am lărgit responsabilităţile noastre Galactice, când am început să descoperim o voce mică înăuntru. Am început faza următoare a ascensiunii noastre, fără să ştim vreodată că procesul

nostru începuse deja.

Noi suntem întotdeauna cu voi, pentru a împărtăşi Spiritul vostru.

Mytria/Mytre

VOCEA INTERIOARĂ

Preaiubiţi, noi, Mytria/Mytre, ne-am întors ca să continuăm povestea noastră.

Am vorbit despre chemarea micuţei voci interioare care ne gâdila conştiinţa. După atâta timp în care am călătorit, ne-am stabilit, ne-am luptat şi am abandonat cămine, am pierdut cea mai mare dorinţă,

aceea de contemplare interioară adâncă, cea care ne definea odinioară. Acum, odată ce pacea şi calmul intră în vieţile noastre din nou, neam reîntors la SINELE nostru.

Dar, cine era acea voce pe care mulţi dintre noi o auzeau? Să fi fost Spiritul nostru care se manifesta într-un mod mai concret, sau era o versiune a SINELUI spre care noi ne reîntorceam? câţiva dintre noi erau prea ocupaţi cu vieţile lor zilnice pentru a mai da prea multă atenţie acestor întrebări. Pe de altă parte, cele cu o expresie introspectivă feminină, precum Mytria, nu au putut ignora întrebările vocii interioare. De aceea, Mytria vă va spune povestea ei, ca şi cum atunci am fi fost doi oameni. De fapt, în acel moment noi nu ne-

am întâlnit.

MYTRIA VORBEŞTE

Eram printre cei care s-au adunat împreună pentru a se conecta cu Spiritul nostru, aşadar vocea interioară nu a fost mică pentru mine. De fapt, vocea mea interioară era mereu prezentă cu mine şi nu mă lăsa să mă odihnesc. Nu puteam dormi şi mânca decât atât cât să supravieţuiesc. Prin urmare, am devenit din ce în ce mai obosită şi în cele din urmă, bolnavă. Cu toate acestea, niciunul dintre vindecători nu a putut determina cauza incapacităţii mele de a dormi, sensibilitate extremă la mâncare, dureri articulare, ameţeli şi confuzie. Ei au presupus că acestea se

datorau faptului că eram epuizată şi mi-au recomandat să merg acasă să mă odihnesc.

Cu toate acestea, somnul nu a venit. M-am mişcat de colo colo, m-am întors şi mi-am ţinut colegii de casă treji cu harababura constantă de jur-împrejurul meu şi gemetele mele. Într-un final, ei au venit la mine uniţi şi mi-au recomandat să îmi petrec ceva timp într-unul dintre noile Temple care fuseseră create. Sugestia lor mi-a adus pentru prima oară pacea interioară, pe care o simţisem atunci când vocea interioară a început să îmi dea instrucţii, care păreau imposibile de înţeles. De fapt, până în momentul sugestiei preaiubitului meu prieten, eu nu am realizat că deja primisem instrucţii.

Din păcate, aceste instrucţii erau într-un limbaj pe care îl puteam primi doar prin picturi, metafore, emoţii şi gânduri disociate. Poate că unul dintre Bătrânii care s-au stabilit la Temple ar putea să mă ajute. De abia eram un adult, unul în jur de 70 în anii voştri. Cum v-am mai spus, noi trăim mai mult decât voi.) Mi-am petrecut aproape întreaga viaţă pe o Navă Spaţială, pentru că m-am născut între casele noastre planetare diferite. Cu toate acestea, de când am crescut cu toate poveştile şi am devenit FOARTE empatică în mod natural, m-am simţit ca şi cum aş fi trăit fiecare experienţă planetară.

De fapt, mi s-a spus că am fost cu ei atunci când viaţa mea a părut să ruleze într-

o secvenţă de naştere, moarte, naştere, moarte, naştere, moarte şi naştere constantă din nou. Când eram un copil, îmi aminteam acele vieţi la fel de clar cum îmi aminteam ceea ce făcusem cu o zi înainte. Cu toate acestea, când am devenit adolescentă am dorit să creez o NOUĂ versiune a mea, mai degrabă decât să trăiesc ceea ce părea să fie o lungă secvenţă a aceleaşi versiuni de viaţă în repetate rânduri.

Probabil că ameţeala şi confuzia mea ar fi fost din cauza tuturor celorlaltor vieţi avute care se întorceau la mine, şi toate dintr-odată. Fiecare viaţă părea să îmi spună acelaşi lucru şi să mă conducă spre aceeaşi destinaţie. Cu toate acestea, nu am

putut înţelege ce mi s-a spus sau spre ce eram condusă. Aveam nevoie disperată de ajutor.

Din păcate, pentru că Templele noastre erau încă în construcţie, a trebuit să stabilim o întâlnire pentru a discuta cu cineva şi să aşteptăm deschiderea. Nu voi folosi terminologie dată de ani, luni sau zile, pentru că noi contorizăm timpul în mod foarte diferit faţă de cum o faceţi voi. Voi spune doar că am fost forţată să aştept – şi să sufăr – pentru ceea ce îmi părea a fi un timp foarte lung.

Cu toate acestea, colegii mei de casă mi-au spus într-un mod destul de clar că am fost o influenţă perturbatoare a unităţii

noastre. Cu toţii şi-au găsit poziţia în crearea vieţii noastre noi şi au lucrat zi şi noapte pentru acest scop. Eu, pe de altă parte, nu am găsit spre ceea ce mă ghida vocea mea interioară, pentru că ea era încărcată cu emoţii pline de frică, datorată confuziei mele interioare. Am decis că ar trebui să merg în Natură şi să îmi petrec timpul singură, în împrejurimile frumoase ale noii noastre case planetare.

În consecinţă, în dimineaţa următoare înainte de răsărit, mi-am luat o mică locuinţă portabilă, adică ceva similar cu corturile voastre, mi-am împachetat câteva alimente simple şi vase de gătit şi am plecat în pădure. Nu aveam idee unde mergeam sau ce urma să fac, dar am lăsat un mesaj

pentru colegii mei de casă cu privire la destinaţia mea, şi am simţit un scurt, foarte scurt, moment de pace. Apoi am plecat în linişte, închizând uşa primei mele experienţe pe o casă planetară.

Deoarece am crescut vizitând planete noi, luni şi asteroizi, abilităţile mele de supravieţuire pe un teren necunoscut erau excelente. Niciodată nu m-am gândit că aş putea fi în pericol. În afară de asta, am avut întotdeauna un ataşament faţă de teritoriul oricărei zone pe care noi am vizitat-o. De fapt, propria mea ghidare interioară, împreună cu cea a fraţilor mei, a fost cea care ne-a ajutat să ne găsim această frumoasă lume de abundenţă şi pace. Acum, nu aveam nicio idee încotro merg, dar eu

sunt un navigator înnăscut, aşadar ştiam să mă întorc la micuţul nostru sat, când era timpul pentru slujba mea.

M-am plimbat toată ziua înainte să găsesc un loc adăpostit unde să îmi aşez cortul. Odată ce am construit adăpostul, m-am aşezat să mănânc o parte din alimentele simple pe care le-am împachetat în linişte. Mi-am luat suficientă mâncare pentru câteva mese, deoarece nu voiam să iau de la prietenii mei. În plus, eram destul de sigură că aş fi putut trăi cu ceea ce îmi dădea pământul. Odată ce am mâncat, uitându-mă pe cerul care se întuneca din ce în ce mai mult, m-am simţit mai calmă decât am fost atunci când vocea mea interioară a început să ţipe în mintea mea. Mâncarea avea

efectiv un gust bun şi m-am bucurat de fiecare înghiţitură. Desigur, acest fapt era un semn că am făcut alegerea corectă…

Dimpotrivă, m-am trezit la prima furtună pe care am experimentat-o de când noi am aterizat pe această planetă. M-am trezit ţinând în braţe o pătură mică şi am realizat că locuinţa mea fusese spulberată şi sculele mele pentru mâncare erau împrăştiate peste tot. Câteva dintre ele nu le-am mai găsit vreodată. Am dorit o aventură, dar am primit un pic mai mult decât prevăzusem. Ştiam că nu este bine să te plimbi pe furtună, aşa că am luat ceea ce am mai putut aduna şi le-am înghesuit sub buza unei roci proeminente.

În timp ce stăteam lipită de piatră, am căzut pe gânduri. Am umblat dinainte de zori şi m-am oprit doar când s-a înserat. Apoi, am stat până târziu uitându-mă la noile sisteme stelare de pe cerul nopţii. Mi-am putut doar imagina pentru că eram aşa de obosită, încât nu am văzut niciunul din semnele de avertizare pentru această furtună. Şi, de ce nu m-am trezit mai devreme? Probabil locuisem prea mult într-un sat şi mi-am pierdut legătura cu natura. Cu siguranţă îmi pierdusem legătura cu sinele meu.

Pentru că stelele erau invizibile acum şi fiindcă ele erau o formă de a naviga pe care am învăţat-o pe Navele Stelare, a trebuit să aştept până când furtuna s-a sfârşit şi cerul

a devenit clar. Doar oboseala cronică pe care am suferit-o de la multele rotaţii ale lunilor noastre mi-a permis să dorm în mijlocul unei furtuni uriaşe. Nu ştiu cât am dormit, dacă a fost de fapt somn, pentru că mintea mea a început să vadă ceva care până acum mă evitase. Îmi amintesc că spuneam în mod repetat în corpul meu nocturn – Eu trebuie să îmi amintesc acest vis.

M-am trezit într-o frumoasă şi clară zi cu acel gând în mintea mea. Cu toate acestea, nu mi-am mai putut aminti visul. Am avut doar aceleaşi imagini fugare care m-au bântuit de când a început vocea. Totuşi, visul părea să plaseze aceste imagini într-o secvenţă, care bineînţeles nu mi-o puteam

aminti. M-a trezit o lumină puternică care a strălucit pe corpul meu, uscându-mi hainele şi încălzind piatra. M-am lungit înapoi lipită de piatra care mi-a oferit adăpost de furtună, când ceva mi-a atras atenţia. Când m-am uitat mai atent, am văzut că roca scânteia ca şi cum un milion de steluţe erau încorporate în ea.

Am fost pe multe planete şi am văzut multe peisaje, dar niciodată nu am văzut până acum o piatră ca aceasta. Am decis că deoarece furtuna m-a adus aici, puteam sta lipită de rocă oricât de mult ar fi fost necesar. Cu toate acestea, ceea ce rămăsese din mâncarea mea dispăruse, aşa că a trebuit să îmi amintesc de abilităţile mele empatice de a găsi apă şi de a şti ce

era comestibil. Este vorba de acele abilităţi înnăscute care m-au dus cu un scop pe Nava Spaţială, un scop pe care l-am pierdut de când ne-am stabilit în noua noastră lume. Apa a fost găsită, mâncarea a fost localizată, cerurile nocturne au fost cartografiate şi eu am devenit inutilă.

Probabil acesta este unul dintre motivele pentru care am avut atâtea dificultăţi. Nu mi-am găsit locul în cadrul societăţii noastre. Eram prea tânără ca să servesc în Temple şi prea bătrână ca să stau fără să fac nimic, ceea ce şi am făcut. Nu e de mirare că prezenţa mea îi obosea pe colegii mei de casă. Cu gândul la incapacitatea mea de a îmi găsi locul, am alunecat în somn – sau o fi fost o meditaţie profundă?

Ne vom reîntoarce şi Mytria îşi va continua povestea.

Mytria/Mytre

PIATRA SACRĂ

MYTRIA CONTINUĂ POVESTEA EI:

Mi se părea că m-am trezit, doar pentru a vedea forma mea fizică curbată pe o stâncă uriaşă, strângând la piept câteva bunuri. Odată ce mă uitam la trupul meu, am putut vedea cum conflictul lui interior l-a jefuit de frumuseţea lui şi l-a făcut excesiv

de subţire şi palid. De fapt, am putut vedea cum el era foarte bolnav şi cu o mare nevoie de vindecare. Cu toate acestea, nu corpul era cel bolnav, ci mintea lui. M-am dus la forma lui care dormea şi i-am atins capul. Instantaneu, expresia feţei ei era relaxată şi respiraţia ei a devenit lungă şi ritmică. Acum, era sigur pentru mine să o părăsesc.

Eu, parte din SINELE ei cu care ea nu a fost conectată încă, am recunoscut imediat piatra. Stânca era o Piatră Sacră, un Portal către ţinuturi ale realităţii cu frecvenţe mai înalte, din interiorul planetei. Am stat faţă în faţă cu roca şi am permis esenţei mele spirituale să respire în ea, ca şi un ton care rezona cu vocea mea eterică. Încet-încet Piatra Sacră a început să strălucească din

ce în ce mai tare. Treptat, un model circular a început să strălucească în interiorul zonei mici, care servea ca acoperiş formei mele fizice.

Modelul circular a absorbit respiraţia mea şi mi-a făcut semn să dau tonul din ce în ce mai tare. Vocea mea nu mi-a trezit corpul care dormea, fiind ca şi cum nu fusese auzită de urechile lui fizice. Cu toate acestea, Piatra m-a auzit şi Portalul a răspuns prin deschidere. Esenţa mea eterică a curs prin Portalul care m-a transportat chiar în Inima planetei. Înăuntrul acestei Inimi erau multe alte forme eterice care aveau şi ele forme fizice când erau la suprafaţă.

Unul dintre aceşti eterici era de esenţă masculină. Am fost atraşi instantaneu unul de altul şi când ne-am atins a fost ca şi cum am fuzionat. Am fost foarte fericiţi cu acest grad de intimitate. De fapt, fără cuvinte, ne-am lăsat reciproc să ştim că unirea noastră s-a simţit naturală şi extrem de hrănitoare. Apoi, atenţia noastră ne-a fost abătută unul de la celălalt odată ce o fiinţă uriaşă de Lumină a intrat în Cerc, despre care noi nu ştiam că am atras-o. Amândoi am recunoscut-o pe ea/el ca fiind un Arcturian.

Arcturianul a păşit în Centrul Cercului nostru şi a întins un braţ luminos, pentru a ne prezenta o Lumină radiantă care avea formă umanoidă. Aceasta Fiinţă era un model de energie feminină şi ea s-a

prezentat singură ca fiind Elohim de pe Alcyone. Chiar dacă nu auzisem vreodată acest cuvânt, Alcyone, instantaneu am ştiut că era numele planetei. Mă voi strădui să repet ceea ce ea a exprimat. Nu ştiam că sinele meu fizic nu ar putea înţelege aceste cuvinte, dar ele erau în Limbajul Luminii, care mi se sustrăgea formei fizice.

ELOHIM ALCYONE VORBEŞTE:

Preaiubite reprezentări eterice ale noii mele familii umane, vă urez bun venit pentru a vă bucura de frumuseţea şi fertilitatea formei mele planetare. Arcturianul şi cu mine am trimis mesaje în conştiinţa celor care ne-ar putea auzi. Acum sunteţi aici în forma voastră etherică, pentru

că trupurile voastre dense nu pot face această călătorie. Una dintre aceste forme cunoscută drept Mytria a descoperit uşa din faţa mea, iar restul dintre voi sunteţi aici în timp ce trupurile voastre fizice meditează sau dorm.

Arcturianul şi cu mine dorim să vă spunem că voi vă aflaţi în centrul unei mari oportunităţi, pentru că planeta mea este pe cale să devină un Soare. Dacă voi puteţi menţine cu mine o adâncă conexiune din inimă, în timp ce eu fac tranziţia mea, vă puteţi alătura mie în forma expresiei voastre multidimensionale. Odată ce aţi obţinut acea formă, o puteţi purta indiferent de frecvenţa corpului, deoarece ea se potriveşte nevoilor voastre. Nu veţi pierde

nimic prin această modificare şi veţi câştiga foarte mult.

Totuşi, procesul acestei transmutări nu este pentru cei slabi de inimă, leneşi sau pentru cei cărora le lipseşte calitatea de a se angaja în mod profund. Nu este un accident faptul că voi aţi ajuns la trupul meu fizic, pentru că eu v-am ales să fiţi Păstrătorii mei. Arcturienii şi cu mine v-am urmărit timp de mai multe din generaţiile voastre şi am fost constant în conştiinţa voastră, din momentul când aţi aterizat aici pentru prima oară.

Am trimis o chemare deschisă către aceia care sunt dispuşi să mă ajute în tranziţia mea. În schimb, şi eu vă voi ajuta.

Arcturienii ne vor ajuta pe mine şi pe voi, pentru că trecerea prin Coridorul de corporalitate către tărâmurile mai înalte, este Serviciul lor Cosmic. Ne dorim să vă uitaţi în jur la forma eterică a celor din această adunare, pentru că VOI sunteţi aceia care au arătat cea mai mare dăruire şi angajament, în crearea unei noi realităţi bazată pe lumină multidimensională şi iubire necondiţionată.

Aproape că veţi uita pe cine aţi văzut aici acum, pentru că aşa se întâmplă din proiectare. Noi vrem ca voi cu toţii să fiţi conectaţi ca o SINGURĂ forţă de Lumină, în interiorul corpului vostru eteric şi să fundamentaţi angajamentul vostru personal şi de grup în corpul meu, atunci când vă

veţi întoarce la viaţa voastră zilnică. Când vă veţi întâlni unul cu celălalt în tărâmul vostru fizic, veţi simţi o anumită tresărire în inima voastră şi o recunoaştere în minte. Cu toate acestea, nu veţi ştii unul de altul aşa cum vă vedeţi unul pe altul în acest moment, până în momentul când transformarea trupului meu se va finaliza.

Vă mulţumesc pentru că aţi găsit drumul vostru până aici. Apreciez profund acest lucru, pentru că am văzut iniţierile dificile pe care le-aţi depăşit, în scopul de a vă găsi drumul spre această adunare. Voi sunteţi Protectorii şi Păstrătorii Flăcării mele. Eu ŞTIU că vă veţi găsi drumul şi la următoarea adunare ne vom întâlni din nou, pentru completarea ascensiunii noastre.

Până atunci, ştiţi că EU SUNT pentru totdeauna m şi cu voi. EU SUNT planeta pe care staţi, de la care mâncaţi, beţi şi vă spălaţi. EU SUNT pământul care vă dă o casă, apa care este vitală pentru forţa vieţii voastre şi focul care încălzeşte casele voastre şi aprinde pasiunea voastră pentru viaţă. EU SUNT aerul pe care îl respiraţi şi cerurile prin care veţi zbura cu Navele voastre Spaţiale mereu în transformare.

Vă urez bun venit pe Planeta mea, care în curând va fi Soare. Vă urez bun venit în corpul şi sufletul MEU.

Noi, Arcturienii şi cu mine însămi, suntem într-o comunicare constantă cu voi.

Odată ce voi părăsi acest Cerc, Arcturienii vă vor da un mesaj personal fiecăruia dintre voi. Prin urmare, aliniaţi-vă unul câte unul pentru *a accepta mesajul vostru personal.*

Nu vă voi părăsi, pentru că EU SUNT în voi!

Imediat cum Elohim Alcyone a spus ultima propoziţie, lumina ei s-a împrăştiat în fiecare direcţie. A intrat în tavanul Peşterii noastre Interioare, în pereţi, podea, în multiplele nişe şi în forma eterică a fiecăruia dintre noi. Pentru un moment, m-am simţit în unitate deplină cu Planeta, şi în unitate deplină cu străinul faţă de care eram conectată în mod misterios. Cu toate acestea, lumina lui Elohim ne-a spus că –

Nu este momentul încă – şi conectarea noastră a fost tăiată.

Eram aproape jenaţi odată ce ne-am aliniat pentru mesajul nostru personal. El mi-a permis să stau înaintea lui şi eu am simţit ca şi cum inima mea era frântă. Ce fusese acea conectare? Cine era acea persoană? În cele din urmă, dar la fel de important, îl voi mai întâlni din nou vreodată?

Mytria

Partea II

Fuzionarea Părţilor Divine Complementare

PEŞTERA

MYTRIA CONTINUĂ:

Îmi este ruşine să spun că mi-am amintit cu însufleţire sentimentul fuzionării cu forma eterică de sex masculin până în cele mai mici detalii, dar nu am putut să îmi amintesc mesajul meu personal de la Arcturian. Am fost atât de disperată pentru

iubire, încât am fost lipsită de respect faţă de mesajul care mi-a fost dat mie, direct de către un Arcturian? Din fericire, nu am cugetat la acesta întrebare de când m-am trezit din nou. Eram prea slabă. Forma mea eterică a stat prea mult în afara corpului meu şi trupul meu urma să intre în şoc.

Am experimentat două realităţi în acelaşi timp. Îmi simţeam corpul eteric încercând disperat să intre înapoi în cochilia mea fizică, şi de asemenea mi-am simţit forma mea slabă, rece şi semiconştientă dpdv fizic, formă care încerca să îşi accepte spiritul. Nu visam şi nici nu meditam. Aveam febră mare şi corpul meu se albăstrea. Abia mai respiram şi îmi era foarte, foarte frig.

M-am strâns ca o minge şi m-am rostogolit de pe stâncă într-o încercare urgentă şi zadarnică de a găsi căldură. Am continuat să îmi pierd conştiinţa, revenindu-mi pentru ca să mai leşin din nou. Se făcea întuneric în curând şi nopţile sunt foarte reci aici.

Nu ştiu dacă eram conştientă sau inconştientă atunci când am văzut o frumoasă Doamnă de Lumină. Era uriaşă şi părea ca şi când era făcută din nori şi stele. Am strigat-o ca să mă ajute, în timp ce ea se îndrepta spre mine. Nu ştiu dacă următoarea amintire era reală sau halucinaţie, dar fiinţa de lumină plutea chiar lângă mine din roca

O căldură binecuvântată părea să se transmită din locul în care ea intrase în piatră, şi am auzit un ton liric bântuitor prin mintea mea. Într-un fel, am găsit puterea de a mă strecura spre locul unde Fiinţa de Lumină intrase în rocă. Eram aşa de slăbită încât a trebuit să mă susţin de rocă pentru a mă ridica, dar când am făcut-o, am căzut printr-o fantă, sau era un vortex, şi apoi într-o peşteră întunecată. Era cald şi am auzit apa curgând şi am adormit.

Nu ştiu cât de mult am dormit, dar îmi amintesc că m-am sculat agitată să beau nişte apă, apoi m-am întors la somn. După un timp, am descoperit nişte ciuperci care creşteau lângă apă. Am luat o bucată dintr-

una, am dus-o la nas şi buze şi am simţit că o pot mânca. Am muşcat de câteva ori, apoi m-am întors din nou la somn, complet sătulă.

În cele din urmă, m-am trezit odihnită şi am văzut ceea ce părea a fi un fascicol de lumină. Ţinându-mă de peretele peşterii ca să mă ridic şi să merg, urmăream fascicolul de Lumină spre sursa sa, care era la gura peşterii. Aerul era limpede şi cald şi mă simţeam mai bine decât o făcusem în ultimul timp. Era cât pe ce să uit visul, meditaţia şi/sau viziunea mea, dar îmi amintesc că planeta era frumoasă şi fertilă.

Am aţipit la Soare până când foamea m-a motivat să găsesc nişte plante sau

rădăcini comestibile. Apa care fugea prin peşteră se adunase într-un iaz mic înconjurat de plante. Am recunoscut mai multe plante comestibile şi am găsit unul dintre castroanele mele rămase, plin cu apă şi am băut în timp ce mâncam plantele. Când s-a făcut frig, am mers înapoi în peşteră ca să dorm. Nu sunt sigură cât timp am trăit în felul acesta, pentru că eram cufundată atât de adânc în mine însămi, încât adesea nu am observat trecerea zilelor.

Trăiam în prezenţa naturii. Am mâncat când îmi era foame, am băut când îmi era sete, mă mişcam când eram înţepenită şi am dormit când eram obosită. Ieşeam afară când îmi permitea vremea şi stăteam în

peşteră când era frig, ploua sau se întuneca. Cu toate acestea, câteodată stăteam până târziu sau mă trezeam dimineaţa devreme pentru a memora stele şi constelaţii. Apoi, când eram mai puternică, la fel de bine începeam să umblu pe teren pentru a face o hartă.

Creşteam mai sănătoasă în fiecare zi şi dormeam liniştită în fiecare noapte. Visele mele erau foarte vii, dar de obicei le uitam la lumina zilei. Nu încercam să le păstrez în memoria mea. De fapt, nu încercam să fac nimic. Trăiam cu pământul, mă uitam sus pe cer, făceam baie în iaz şi scotoceam după alimente. Într-o zi am găsit două pietre care creau o scânteie atunci când erau lovite una de alta în mod repetat şi am putut să fac un

foc.

A merge mai departe în expresia mea mai înaltă a sinelui, însemna pentru mine să mă întorc la elementele primitive de supravieţuire. După un timp, chiar amintirea fuzionării mele cu partea masculină s-a pierdut din memoria mea. Nu mă puteam gândi la ceea ce s-a întâmplat înainte, sau la ce va urma să se întâmple în continuare. Am trăit fiecare respiraţie într-o seninătate calmă. Mă gândesc că aş fi putut trăi întreaga mea

Am călătorit foarte departe în acea zi şi am descoperit un lac minunat cu o cascadă şi un loc drăguţ unde puteai sări în apa adâncă. După micul meu iaz, era incitant să

te scufunzi, să înoţi şi să stai sub cascadă. Am avut un timp încântător aşadar nu am observat că noaptea se apropia. În cele din urmă, m-am uitat în sus şi am realizat că ar trebui să mă grăbesc la peşteră. Am urcat afară din apă şi am mers rapid în direcţia peşterii mele când am fugit direct în cineva.

Nu am putut să fi văd faţa în lumina slabă, dar am ştiut imediat că era el! Era bărbatul cu care fuzionasem în peşteră. Doar că acum era în formă fizică aşa cum eram şi eu.

Când ne vom reîntoarce, Mytre va vorbi despre trezirea ei timpurie.

Mytria/Mytre

RECUNOAŞTEREA

MYTRE SPUNE:

— Unde ai fost? am spus morocănos, probabil pentru a acoperi intensitatea emoţiei pe care am simţit-o la atingerea ei.

— Prietenii tăi sunt îngrijoraţi din cauza ta şi m-au trimis să te găsesc, am spus cu o o voce mai blândă.

— De unde ştii că eu sunt aceea pe care o cauţi? mi-a răspuns cu o rezonanţă în vocea ei care mi-a calmat instantaneu comportamentul.

— Îmi pare rău că am fost aşa de morocănos cu tine. Este din cauza faptului că te-am tot căutat de mult timp. Cum de te-ai pierdut pe aici?

— Dar nu m-am pierdut. Doar trăiesc pe aproape.

— Trăieşti? am spus încercând să îmi controlez emoţiile mele intense.

— Dar nu există nimic unde să locuieşti aici.

— Urmează-mă, mi-a spus ea. Îţi voi

arăta casa mea.

Ea pleca şi eu am urmat-o fără nicio întrebare. Am mers printr-un întuneric aproape total, dar niciodată nu am ezitat. Odată ce urmăream forma ei straniu de familiară, am devenit din ce în ce mai încântat de ea. Cine era ea? De ce mă simt ca şi cum aş cunoaşte-o? Niciodată nu mai avusesem aceste sentimente pentru nimeni din viaţa mea şi eu abia îi văzusem faţa ei.

Am mers pentru o vreme în linişte totală, în timp ce încercam să îmi înfrânez emoţiile mele şi să văd în întuneric. Lunile nu ieşiseră încă şi cerul era tulbure, dar fiecare pas al ei era sigur ca şi cum ea făcuse această călătorie de multe ori. Între timp,

încercam să îmi menţin demnitatea şi să nu mă împiedic sau să cad. Eu, care eram atât de mândru de poziţia mea de lider, urmăream fiecare pas al ei.

Ca şi cum erau temporizate de o sursă nevăzută, lunile au apărut exact când noi am ajuns lângă o piatră uriaşă şi am intrat într-o zonă mică plină cu flori, plante, un mic iaz şi chiar şi nişte pietre plate pe care le-am aranjat drept scaune. Cum a mutat ea aceste pietre? Cu toate acestea, nu am spus nimic. Nu doream să mă fac de râs din nou vorbindu-i pripit. Însă, în mod evident, ea nu era pierdută şi eu am judecat-o foarte mult în mod greşit.

— Se face frig acum. Ai vrea să intri?

spuse ea ca şi cum avea încredere în mine total.

— Oh da, am bâlbâit într-un mod destul de nedemn.

— Lasă-mă să fac un foc ca să poţi vedea ce este înăuntru, spuse ea în timp ce mişca o grămadă de pietre pentru a face o groapă mică pentru foc, chiar afară lângă peşteră într-o zonă mică şi protejată. A strâns câteva surcele şi ceva ce părea a fi muşchi, apoi a lovit două pietre împreună, şi instantaneu o flacără micuţă a aprins vreascurile. Se pare că ea mai făcuse asta de mai multe ori ca să aprindă un foc. Apoi ea a luat ceva ce semăna cu un grătar şi l-a plasat pe roci.

— Voi face nişte ceai ca să ne încălzim.

A spus uşor ea.

— Ai ceai? am spus într-o manieră nepoliticoasă, surprins.

— Oh da, a spus în timp ce mă ghida prin peşteră unde am văzut multe ierburi agăţate la uscat.

— Unde ai găsit acestea? am întrebat din nou, cu o voce care părea iar surprinsă.

Ea mi-a ignorat comportamentul nepoliticos şi s-a întors către mine ca să îmi răspundă. Atunci când ochii noştri s-au întâlnit în lumina slabă, niciunul dintre noi nu a mai putut să vorbească, fiind prinşi în momentul care părea a fi pentru totdeauna. Ea a fost cea care a vorbit prima.

— Eu te cunosc, a spus fără nicio timiditate.

— Da. A fost tot ce am putut spune. Şi eu o ştiam, dar de asemenea ştiam şi că nu am întâlnit-o niciodată. Ea s-a întors iar şi a ales nişte ierburi, le-a rupt şi le-a pus într-o tigăiţă de metal. A umplut vasul cu apa care se prelingea într-un scârţâit clar prin peşteră şi a pus tigaia pe grilă.

— Vrei miere? m-a întrebat.

— Ai miere?

Ea mi-a răspuns printr-un zâmbet.

— Ah, desigur. Am bâlbâit din nou.

Decât să mă fac de râs în continuare, m-am uitat prin mica peşteră pentru a mă orienta şi a mă calma. Nu-mi puteam crede ochilor. Ea şi-a creat într-adevăr o casă aici

şi părea a fi singură.

— Trăieşti singură aici?

— Oh nu! Nu sunt singură. Eu trăiesc cu Natura.

Mi-am aruncat privirea iar prin casa ei. La dreapta am văzut ceva ce era probabil ceea ce ceruse. Părea vechi şi bine folosit.

— Da, văd ce ai făcut. Îmi pare rău pentru grosolănia mea. Te-am subestimat foarte mult. Mă aşteptam să te găsesc rănită, sau mai rău, rănită şi într-un mare pericol. În schimb, văd ca tu ţi-ai creat o casă drăguţă. Cum ai făcut toate astea?

— Am rugat-o pe Marea Mamă să mă ajute. Ea a spus-o ca şi cum eu puteam şti

ce înseamnă.

— Marea Mamă?

— Da, tu o ştii pe Elohim Alcyone cu care ne-am întâlnit la Centru.

— Dar a fost doar un vis. Cum este posibil ca tu să ştii despre visul meu?

De fapt, eram destul de surprins că visul se întorsese instant în memoria mea.

Ea a ales să ignore complet întrebarea mea şi s-a întors să creeze o mică masă compusă din alimente pe care nu le mai văzusem. Ea a luat două jumătăţi de tigve, pe care le folosea ca farfurii şi m-a ghidat spre un pervaz mic. În faţa pervazului era o măsuţă făcută din nuiele împletite, măsuţă care servea drept masă pentru a mânca.

Într-o uimire completă, m-am aşezat unde ea mi-a indicat şi în tăcere am privit-o în timp ce ea aşeza farfuriile pe masă şi a mers să aducă ceaiul.

— Mă tem că nu am decât o ceaşcă. Te deranjează dacă o împărţim?

Am dat cu uimire din cap, în tăcere, şi ea mi-a întins ceaiul.

— Oh, a spus ea şi a mers în celălalt capăt al pervazului unde avea un recipient mic metalic. S-a întorc cu el şi mi l-a oferit spunându-mi – Doreşti puţin din această miere?

Din nou am dat din cap în tăcere şi ea mi-a turnat o cantitate mică din lichidul dulce, în ceaiul aburind.

— Te rog mănâncă spuse şi mi-a oferit farfuria mea.

— Nu vreau să fiu nepoliticos am spus – prea târziu – ca şi cum nu fusesem deja incredibil de nepoliticos, – dar cum de ştii că aceste plante nu sunt otrăvitoare?

— Mi-au spus ele. A răspuns simplu.

— Uh, şi cum ţi-au spus ele? am întrebat-o.

— Eu doar le-am mirosit şi Le-am pus pe inima mea. Dacă ar fi fost otrăvitoare, aş fi simţit frică, iar dacă ele erau nutritive, aş fi simţit iubire.

— Dar nu este periculos? Dacă te-ai înşelat?

— Am încredere în mine şi în Natură.

Nu am mai adăugat nimic. Am împărţit deliciosul ceai şi am mâncat plantele gustoase. Cred că dacă ea avea încredere destulă în mine aducându-mă în casa ei, aş putea avea şi eu destulă încredere în ea ca să mănânc mâncarea ei. Încredere? Am cugetat la acest termen şi am încercat să mă gândesc la ultima oară, când am avut încredere în cineva.

Trezirea Mytriei s-a întâmplat înainte ca noi să ne întâlnim, în timp ce trezirea mea a început în acea seară. Tot ce a fost important în viaţa mea părea neimportant în comparaţie cu pacea simplă pe care ea a împărtăşit-o cu mine din prima noapte. Am fost condus de ambiţie şi neîncredere, în

lupta mea de a deveni conducător şi Protector în noua noastră lume.

Interesant, aşa de mulţi oameni aveau încredere în mine, pe când eu nu aveam încredere în nimeni. Cu toate acestea, am avut încredere în ea. Am mâncat posibila ei mâncare otrăvită şi am băut fără ezitare ceaiul ei făcut dintr-o iarbă necunoscută. De fapt, cum stăteam lângă pervazul mic, am ştiut că viaţa mea a fost schimbată pentru totdeauna. Nu voi mai fi aceeaşi persoană, ceea ce era un lucru bun. Nu am fost prea mândru de mine în ultimul timp.

Ca şi cum îmi citea mintea, ea s-a uitat în ochii mei şi a spus – Am fost aproape moartă când am venit aici. Mama m-a

vindecat şi mi-a dăruit o viaţă minunată.

Apoi a luat farfuriile şi unica ceaşcă şi a mers afară să le spele. Nu am spus nimic, şi nici nu m-am oferit s-o ajut. Eu am venit aici ca să salvez, dar era evident că ea era cea care mă putea salva pe mine.

Eu, Mytre, mă voi întoarce să continui povestea mea…

UNITATEA

MYTRE CONTINUĂ:

Noi am dormit împreună într-un mic alcov unde erau aşternuturile ei folosite. Cu toate acestea, ea a pus ceva sub ele, şi a fost incredibil de cald şi moale. Ea a dormit zgomotos şi dulce precum un copil. Eu, desigur, am dormit foarte puţin. Mai întâi, mintea mea nu s-a oprit. Tot ceea ce am crezut vreodată, toată structura, lecţii, disciplina şi ascultarea în care am crescut, mi s-a dezvăluit ca fiind o veche paradigmă pentru viaţa mea trecută.

Odată ce stăteam acolo cu corpul ei cald lângă mine, de fapt, FOARTE aproape de mine, am ştiut că eu m-am schimbat pentru totdeauna. Nu aveam habar în ce m-am schimbat, dar am fost sigur că eu cel care

am fost, a murit de o moarte subită. Şi cum stăteam în întuneric, cu căldura trimisă de corpul ei umplându-mi inima, mi-am analizat viaţa. M-am născut într-o familie de militari. Acolo nu exista o altă alegere privind ceea ce aş putea face. Desigur, aş fi putut fi un militar. Aceasta era moştenirea familiei mele de a proteja lumea noastră, drumul nostru în viaţă.

Totuşi, de când am venit pe această planetă, realitatea noastră s-a schimbat radical. Pentru prima dată în viaţa mea, care era de aproximativ 90 de ani umani, ceea ce însemna un adult tânăr, nu ŞTIAM cum ar putea fi viaţa mea. Înainte ca oamenii noştri să fie capabili să lase garda jos şi să se simtă în siguranţă în noile

noastre case, am avut o contribuţie importantă. Deşi i-am văzut pe ceilalţi aşezându-se şi schimbându-şi total perspectiva lor asupra vieţii, eu totuşi am ţinut puternic de îndoctrinarea pe care o aveam de la naştere.

Poate că eram o persoană unică şi poate puteam găsi o unică experienţă de viaţă, care să fie diferită de cele ale tuturor generaţiilor moştenirii noastre mândre şi curajoase?

Acest tip de gândire a fost ascuns în creierul meu încă de când eram un copilaş. De atunci, nu am mai permis acestor gânduri să iasă la suprafaţă. Apoi, pur şi simplu am fugit la o femeie, trăind întreaga ei experienţă unică de viaţă. Era ceea ce am ascuns; gândurile din copilărie au început

curioase drumul lor spre suprafaţă.

Cum aş putea da la o parte tot ceea ce am susţinut, tot ceea ce mă gândeam că mă defineşte ca un bărbat puternic, şi tot ceea ce credeam că iubesc? Acum, într-o foarte lungă noapte, am devenit o persoană total diferită. Cu toate acestea, nu cunoşteam această persoană nouă, aşadar nu aveam idee cine eram sau ce aş putea face. Ştiam doar că nu puteam merge înapoi în satul nostru, în această stare de confuzie.

Ca şi cum ea îmi auzea gândurile, Mytria s-a rostogolit spre mine cu ochii deschişi şi zâmbea. Acum nu mai era nicio problemă. Nu numai că nu mă puteam întoarce la o viaţă care a devenit lipsită de sens, dar nici

nu puteam părăsi acel zâmbet.

Mytria s-a sculat în linişte şi şi-a pornit micuţul foc. Am privit-o cum a pus apa în tigăiţă ei ca să pregătească ceaiul NOSTRU, apoi a ieşit afară, probabil ca să se spele. Fără ea lângă mine, m-am simţit singur. Ce putea fi asta? Abia am întâlnit-o, dar mă simţeam ca şi cum noi am fost întotdeauna împreună.

În timp ce ea era afară, m-am dus la pachetul meu şi mi-am luat aparatul de comunicare. Totuşi, el nu funcţiona aici. Probabil din cauza peşterii, m-am gândit eu aşa că m-am ridicat să merg afară să îl folosesc. Înainte ca ea să se întoarcă, a spus.

— Aparatul tău nu funcţionează aici. Există un scut eteric în jurul acestei zone şi tehnologia nu merge aici. Crede-mă, am încercat. Când ea s-a întors către mine continuând să vorbească, am simţit acelaşi sentiment de recunoaştere şi orice dubiu pe care l-am avut a dispărut.

— Te-ai decis să stai?

— Întotdeauna îmi citeşti gândurile, i-am spus cu un zâmbet în voce.

— Doar când te gândeşti la mine, a zâmbit ea în schimb.

— Îmi eviţi întrebarea?

— Da, am spus.

— Mă gândeam ce ar trebui să te întreb mai întâi.

— Da!

— Da, ar trebui să te întreb: Aş putea

rămâne?

— Da, mi-ar plăcea să te cunosc şi să îţi arăt lumea mea.

— Ar trebui să fi anunţ că eşti în siguranţă şi că eu nu mă întorc – încă.

— Apoi îţi vei distruge dispozitivul?

Nu m-am gândit să iau o decizie atât de permanentă, deci de neschimbat, dar am înţeles că acel tip de schimbare cu care mă confruntam îmi cerea angajamentul meu total.

— Da.

— Vrei să mă ajuţi să găsesc nişte ouă? Voi cere păsărilor dacă pot ceda unul pentru noi.

După ce am mâncat ouăle cedate şi mai multe plante delicioase, pe care ea le-a asezonat cu ierburile ei necunoscute, ea mi-

a arătat portalul din afara câmpului energetic şi ne-am întors la casa ei.

— Nu mergi cu mine ca să fii sigură că am distrus dispozitivul? am spus tachinând-o.

— Am încredere în tine. A spus aceste cuvinte şi s-a întors.

Încrederea ei era cea mai amuzantă parte din experienţa mea. Nu numai că ea avea încredere totală în mine, ceea ce spusese din cauză că mă cunoştea, dar de asemenea ea avea încredere totală şi în Natură. Ea îşi trăia fiecare moment în unitate cu planeta, cu flora şi cu fauna cu care îşi împărtăşea viaţa. Acolo nu exista

nicio diferenţă între ce era viu şi ce era obiect. Totul, chiar şi o piatră, era viu în lumea ei.

Îmi doream să îmi arate lumea ei, dar creierul meu ştiinţific se revolta la o astfel de gândire neobişnuită. Niciodată nu realizasem cât de îndoctrinat eram, până în momentul când am încercat să îmi schimb mintea. Pe de altă parte, corpul meu nu a arătat nicio rezistenţă la schimbare. Am uitat rapid de uniforma mea şi purtam doar îmbrăcămintea în care dormeam. Vremea era, de obicei, foarte caldă ziua şi rece noaptea, dar patul nostru era întotdeauna cald.

Când nu era prea frig, noi puteam dormi

afară şi ea îmi putea arăta toate Sistemele Solare pe care le-a descoperit. Eram capabil să o completez cu multe dintre denumirile oficiale, dar de obicei am preferat numele ei pentru ele. Ziua, ne plimbam mult astfel încât ea putea să îmi arate tot teritoriul pe care îl cartografiase. Am ajutat-o şi cu această acţiune. Acolo era o plantă care creştea lângă un râu din apropiere, pe care ea învăţase să o bată într-un fel de hârtie, astfel încât putea scrie pe ea cu cerneală, care era făcută din seva unui anumit copac.

Alte plante puteau fi uscate şi ţesute într-o pânză, din care ea mi-a făcut o haină uimitoare şi confortabilă. De asemenea, ea mi-a arătat unde sunt toate plantele comestibile, precum şi sursa ei de miere.

Mi-a arătat cum să fii liniştit astfel încât o pasăre să poată ateriza pe umăr, aşa de liniştit încât să îmi pot auzi bătăile inimii mele.

Din fericire, eu nu eram inutil. Eu aveam puterea care ei îi lipsea şi câteva instrumente, care ne permiteau să ne facem casa noastră mult mai confortabilă. Da, era casa NOASTRĂ. Noi trăiam ca şi când eram o singură persoană, împărţindu-ne toate treburile fără niciun conflict sau datorie. Dacă ceva trebuia făcut, noi o făceam. Cu toate acestea, noi aveam specialităţile noastre. Dacă aveam nevoie ca ceva să fie construit sau mutat, o făceam eu. Pe de altă parte, dacă trebuia să ne consultăm Mama, o făcea ea.

Apoi, într-o zi ea mi-a spus că era timpul ca eu să devin UNA cu Mama Planetă. I-am spus ei că nu ştiu ce este asta, şi destul de sincer, nu credeam că Mama dorea să devină UNA cu mine.

— Cum poţi să spui asta? a spus ea cu o voce şocată.

— Eu nu sunt pur ca tine. Am omorât multe fiinţe şi am distrus multe ţări. Am fost un războinic unde iubirea despre care tu vorbeşti era considerată o slăbiciune şi încrederea pe care tu o deţii era doar nebunie.

— TU simţi în acest fel?

Trebuia să mă gândesc înainte să fi răspund. Ea merita un răspuns adevărat şi eu nu ştiam adevărul meu încă. Prin urmare, tot ceea ce am putut spune a fost – Am simţit în acest fel odată, dar acel eu nu mai există. Nu îmi cunosc suficient noul eu ca să răspund întrebării tale. Te cred şi văd marea putere pe care ţi-ai câştigat-o nu prin dominare, ci prin permisivitate. Totuşi, nu cred că este posibil pentru mine să mă conectez cu ceva atât de vag ca Marea Mamă.

— Nu e nevoie să te predai Ei deoarece eu sunt reprezentanta Ei. Prin urmare, tu te poţi preda mie. Deseori aşa se întâmplă cu bărbaţii. Minţile lor sunt încărcate cu ideea de protecţie şi datorie. Doar iubirea

profundă cu o femeie poate să le permită să se elibereze de protecţia lor şi să se predea cu totul.

— De unde ai ştiut cât de profund te iubesc eu? Nu cred vreodată că ştiam, până nu ai spus cuvintele.

Fără să mai spună un cuvânt, ea m-a luat în peştera noastră ca să îmi dea dovada de care aveam nevoie.

În timp ce noi fuzionam făcând dragoste, conştiinţele noastre s-au amestecat atât de profund, încât eu am putut simţi cum ea era în comuniune cu toată viaţa. Cu aceste sentimente împărtăşite între noi, ea mi-a arătat cum să ating pământul ca să găsesc

apă, să miros o plantă şi să o pun pe inima mea pentru a determina dacă este comestibilă, cum să rog o păsare să îmi dea un ou, cum să citesc vremea cu mult înainte de a se schimba şi cum să mă uit în interiorul SINELUI meu.

— Relaţia ta cu Mama depinde de relaţia ta cu SINELE tău. Ea mi-a spus-o din nou şi din nou. La început, relaţia cu SINELE meu ar putea veni doar ca un subprodus al relaţiei mele cu ea. Nu am fost învăţat niciodată să am o relaţie cu SINELE meu. Am fost învăţat să urmez ordinele, să îmi împlinesc datoria şi să îmi ascult ofiţerii comandanţi. Mi-am petrecut viaţa fiind efectul unor cauze externe. Dacă am avut succes în străduinţele mele, am fost fericit

şi mândru de mine. Dacă am eşuat în datoria mea, mi-era ruşine şi eram furios pe mine.

Nu auzisem despre marea sau înalta versiune a SINELUI meu, despre care Mytria a vorbit. Partea cea mai mare din mine ar fi putut să fie doar colegii mei războinici şi sinele meu cel mai înalt să fie ofiţerii mei comandanţi. Am trăit în afara mea. Înăuntru meu erau oase, sânge şi organe care cumva supravieţuiau nenumăratelor răni. Nu aveam conceptul de eu ca spirit sau de eu eteric, despre care Mytria spunea când ea a fuzionat în cadrul Centrului. De fapt, eu nu aveam niciun concept despre aceasta experienţă alta decât că a fost un vis sexy.

Cu toate acestea, am avut într-un final încredere în cineva. Aveam încredere în mod absolut şi complet în Mytria. Aveam încredere că ea putea să-mi facă energiile să se ridice de la nivelul bazei coloanei vertebrale în inima mea sau chiar în mintea mea. Totuşi, aveam conceptul că nu aş putea realiza aceasta decât cu ajutorul ei. Acesta a fost lucrul care mă deranja foarte mult. Oare am devenit hipnotizat de cineva care mi-a arătat o viziune a realităţii, care niciodată nu ar putea fi a mea?

Din nou, ea mi-a citit gândurile.

— Cred că ai suficiente instrucţii pentru moment. Este timpul pentru tine să mergi într-o căutare vizionară.

— O căutare vizionară? Ce este asta, am spus într-un mod furios. Mă gândeam că ea obosise să fie profesorul meu aşa că eu devenisem slab în ochii ei. Această întreagă experienţă era o fantezie, o scuză ca să-mi ignor îndatoririle. Oare ce gândeam? Cum aş putea să fiu diferit de toţi bărbaţii care s-au succedat de-a lungul multor generaţii decât aş putea eu număra? O căutare vizionară, HA, mai degrabă o ieşire din casa mea, decât o căutare.

Mytria nu s-a implicat în lupta mea interioară. Ea pur şi simplu s-a întors şi a mers la peşteră.

CĂUTAREA VIZIONARĂ

MYTRE CONTINUĂ:

Când Mytria s-a întors fără a-mi oferi un răspuns la întrebarea mea şi a mers în peşteră, m-am înfuriat. Cine credea ea că sunt, vreo jucărie cu care ea putea să se joace, pentru a fi aruncată când deveneam plictisitor? Fără niciun alt gând, m-am întors şi am plecat cât de repede am putut. De fapt, mersul nu a fost destul de rapid aşa că am început să alerg. Nu mi-am dat seama

în ce condiţie bună eram după timpul meu petrecut pe teren, dar am alergat până era aproape de apus înainte să devin obosit.

Alergarea m-a făcut să mă simt bine; părea real. De asemenea, eram mândru de mine că nu am stat acolo ca să mă umilesc mai departe. Am urmat-o şi am fost destul ca un copil. Eram un BĂRBAT, un Protector care avea un viitor strălucit în Armată. Cum am putut să devin atât de pierdut, atât de prins în capcana braţelor unei femei? Cred că era timpul să mă întorc să fiu eu însumi. Acest timp a fost o fantezie distractivă, dar acum mă întorceam la realitate, la datorie.

Am continuat să merg foarte liniştit iar soarele continua să se mişte sub orizont. Am fost atât de implicat în mânia mea, milă

de sine şi, urăsc să o recunosc, fricã, căreia nu îi dădusem nicio atenţie pe teren. În efortul meu de a o uita pe Mytria, am încercat să uit tot ce ea îmi arătase. Atunci s-a întâmplat…

Nici nu am observat cât de aproape stăteam de o prăpastie uriaşă şi nici nu am văzut că rocile de sub picioarele mele se desprindeau. Apoi, înainte ca eu să îmi revin din mila de sine, am început să cad. Din fericire, pietrele se rostogoleau pe sub mine aşa că nu am căzut drept în jos, dar am putut vedea o margine abruptă cum vine sub mine. Dacă aş fi mers pe acea margine, aş fi fost rănit sau chiar mort. M-am apucat cu disperare de rădăcinile şi plantele din jur, dar toate s-au rupt smulse de mine.

În final, am pus mâna pe o rădăcină

suficient de mare care suporta greutatea mea, dar nu pentru mult timp. A trebuit să găsesc o cale de a ateriza pe acea margine, dar era peste puterile mele. Faleza din jur era toată din pietre desprinse, aşa că a trebuit să creez o cădere controlată – aşa cum am învăţat în armată. Probabil aş fi putut să mă balansez cu rădăcina astfel încât să pot cădea pe margine, dar a trebuit să evit pietrele desprinse. Trebuia să mă decid ACUM pentru că rădăcină nu mai mă ţinea.

Mi-am concentrat atenţia şi intenţia asupra destinaţiei căderii mele, m-am balansat cu rădăcina un pic mai la dreapta şi am sărit/căzut. Am aterizat pe margine, dar cu o asemenea forţă încât am simţit piciorul meu drept cum se rupea sub mine.

Aproape mi-am pierdut echilibrul, dar cumva m-am sprijinit de peretele marginii până când m-am simţit în siguranţă. M-am aşezat cu grijă jos pentru a evalua starea piciorului meu.

Purtam doar o robă scurtă, legată la talie cu un brâu, pe care Mytria a făcut-o pentru mine din materialul ei vegetal. Gândul extrem al numelui ei a adus nu mânie, ci o durere copleşitoare. Ce făcusem? De ce am devenit atât de furios? Nu, întrebarea corectă era de ce am devenit atât de fricos? Cu toate acestea, nu era timpul potrivit ca să reflectez la comportamentul meu haotic. Era timpul să mă gândesc la supravieţuirea mea. Aveam doar hainele de pe mine. Un militar nu ar fi

fugit în sălbăticie fără provizii, şi nici măcar un cuţit.

Am tras către mine nişte beţe lungi, le-am aşezat pe ambele părţi ale piciorului şi am înfăşurat brâul în jurul lor pentru a-mi sprijini piciorul. Trebuia să găsesc o cale pentru a stabiliza piciorul, dacă aveam să trăiesc suficient de mult timp. Deja era o lumină slabă şi în curând se făcea frig. Trebuia să îmi protejez trupul ca să nu intre în şoc termic. Unde stăteam era doar o margine mică şi murdărie multă în jurul meu. Prin urmare, am săpat singur o groapă în murdăria din jurul meu, lăsându-mi piciorul afară ca să evit o infecţie. Nu aveam mâncare, nici apă, nici provizii şi nici instrumente. În plus, îmi pierdusem complet

orice contact cu Natura şi nu aveam nicio idee unde mă aflam.

Tot ceea ce am putut face era să nu adorm astfel încât trupul meu să poată începe să se vindece singur. Trebuia să am control asupra minţii mele şi să îmi calmez respiraţia. Am simţit adrenalina curgându-mi prin trup, ceea ce mă ţinea în alertă, când aveam nevoie să rămân calm. Rana mea nu era fatală, în afara cazului în care se infecta, ceea ce era o posibilitate uriaşă în aceste circumstanţe. Ar trebui să fi cer Mamei să mă ajute. De fapt aveam acest gând?

Exact în acel moment am avut prima mea experienţă cu sinele mai înalt al meu.

Am ştiut că creierul meu a avut acel gând, dar nu mai era acelaşi creier care fugea isteric ca un câine înfricoşat.

— Nu te judeca, a venit un gând spontan.

Şi apoi, am avut cea mai uimitoare experienţă de iubire necondiţionată, sau aşa părea cel puţin. Probabil era Mytria, pentru că era unica din viaţa mea care mă făcuse să mă simt în acel fel.

— NU, sunt eu, a continuat vocea interioară.

Înainte mai auzisem de vocea interioară. Câţiva oameni şi-au schimbat total vieţile

lor şi au devenit foarte spirituali, în timp ce alţii au devenit bolnavi, confuzi, furioşi şi înspăimântaţi. Am realizat atunci că făcusem parte din acest ultim grup. Am ajuns în imposibilitatea de a percepe orice formă a lumii interioare. Chiar şi în timpul petrecut cu Mytria, am comunicat cu Planeta Mamă, care era sub mine şi în jurul meu.

Niciodată până acum nu mi-am imaginat o realitate în interiorul formei mele, care să fie alta decât cea a formei fizice. Cu aceste ultime cuvinte, am început să cad în somn. Cel puţin, am crezut că era somn. Poate era o halucinaţie sau poate eram pe moarte. Cu toate acestea, acum ştiu că acesta era Adevărul.

Adevăr, acesta era un cuvânt care era la fel de dubios ca şi cuvântul încredere. Am avut încredere în Mytria, în mod total şi fără nicio îndoială. De ce simpla sugestie de a face o Călătorie Vizionară m-a pus într-o asemenea stare emoţională? Acea întrebare a fost ultimul gând pe care l-am avut înainte de a leşina, a merge la culcare sau a avea o Viziune!

În viziunea mea, eram singur pe acel teren. Era acelaşi pământ pe care l-am împărtăşit cu Mytria, dar era plin de lumină. Totul avea o aură moale în jur şi părea să îmi şoptească odată ce străbăteam tărâmul. Eu de asemenea aveam o strălucire în jurul meu şi corpul meu părea a fi făcut din

lumină, fiind aproape transparent. M-a uitat în jos ca să văd dacă piciorul meu era vindecat şi am constatat că, da, era în regulă, doar că picioarele mele nu atingeau complet pământul. M-am mişcat în mod unduitor, aproape ca şi cum călcam pe apă pe lacul nostru minunat.

Din nou un fior de durere copleşitoare m-a preluat şi am fugit în conştiinţă. Ce am făcut? Cum am putut să distrug singurul lucru bun din viaţa mea? De ce am fost atât de înfricoşat că ea nu a mai dorit să îmi ofere explicaţii?

— Pentru că tu erai obosit de tine însuţi, a venit acea voce blestemată.

Apoi, am realizat că mi-am blestemat propria mea voce interioară, propriul meu sine. Dintr-odată, am început să realizez toate căile pe care m-am blestemat pe mine însumi, astfel încât să îmi ţin echilibrul întreaga mea viaţă. În cele din urmă, am realizat că NU îmi place să ucid.

Nu îmi place să ucid alţi oameni, nu îmi place să le distrug casele sau să le răvăşesc proprietăţile. Nu îmi place să distrug ceva sau pe cineva. Nu vreau să fiu un distrugător. Am crezut că puteam să cresc a fi un protector, dar în schimb am devenit un inamic al oamenilor şi fiinţelor care erau diferite de mine – dar oare erau diferite?

Ei toţi aveau o inimă sau poate două, ei

toţi au creiere, mulţi aveau creiere mai mari decât mine, şi ei cu TOŢII aveau familii. Şi, eu i-am distrus pe ei, împreună cu familiile lor. Cum aş putea vreodată să mă iert? Cum aş putea fi vreodată persoana aceea care o văzusem în Viziunea mea? Da, a fost o Viziune. Cel puţin aş putea să recunosc asta.

— Nu este o Viziune, este Adevărul, am auzit înăuntru

— Ce Adevăr, adevărul că am fost un distrugător sau adevărul că am avut o viziune? Acum, mă certam cu vocea mea interioară.

— Adevărul este că tu EŞTI persoana pe care ai văzut-o în Viziunea ta, a şoptit vocea interioară.

După aceea cred că am leşinat. Cu toate

acestea, m-am trezit cu acele cuvinte finale: Tu EŞTI persoana pe care ai văzut-o în Viziunea ta, în inima mea. Da, destul de uimitor, aceste cuvinte, acest Adevăr, erau încă în inima mea, chiar lângă iubirea mea pentru Mytria. Acel gând mă mişca trezindu-mă complet în mijlocul zilei însorite. M-am scos din mizerie şi am început să fac o evaluare militară a situaţiei mele, când am simţit iubirea Mytriei.

Chiar dacă am căzut de pe o stâncă pentru a evita iubirea ei, sentimentul era chiar acolo unde a fost ÎNTOTDEAUNA. Era iubirea pe care ea o avea pentru mine, cea care mă forţa să găsesc iubirea pe care o aveam pentru mine însumi. Prin urmare, mi-am dat la o parte felul meu vechi de a fi. La

urma urmei, acea atitudine combativă era cea care m-a adus în această situaţie. Apoi, însuşi Protectorul meu a intrat în joc. Trebuia să o protejez pe Mytria, dar trebuia de asemenea şi să rămân în viaţă.

— Dar planeta? Trebuie să o protejez şi pe Ea de asemenea?

Se părea că chiar şi atunci când eram perfect conştient şi în plină zi, vocea interioară era încă activă. Aveam oare curajul să o ascult?

SUB CERUL ÎNSTELAT

MYTRIA VORBEŞTE:

Când Mytre a fugit de mine, eram sigură că inima mea va fi frântă. Când am menţionat Căutarea Vizionară vorbisem din interiorul meu, fără ezitare. Şi acum, l-am pierdut. Cum am putut să folosesc asemenea cuvinte dure? Mi-am petrecut restul zilei înăuntrul peşterii simţindu-mă mai rău decât mi-aş putea aminti vreodată. Cum aş fi putut merge la asemenea înălţimi

ale extazului şi apoi să mă prăbuşesc într-o disperare adâncă. Mi-am pierdut contactul cu pacea mea interioară doar pentru că am pierdut un bărbat? Cu toate acestea, el nu era doar orice bărbat. El era Partea mea Divină Complementară, Flacăra mea Geamănă. Asta este ce mi-a spus vocea interioară şi inima mea a fost de acord.

M-am torturat întreaga zi şi la apus, când deodată am avut un sentiment de urgenţă adâncă şi un dezastru ce urma să se întâmple. Ceva urma să se întâmple sau s-a întâmplat cu Mytre. Mi-am calmat mintea şi am intrat în meditaţie ca să vorbesc Mamei. Tot ce auzeam era – Trimite-i iubire vindecătoare. Apoi, am devenit îngrozită pentru că el fusese rănit în

mod clar. Dar, unde a fost rănit şi cum? Era prea târziu ca să urmăresc urmele lui şi nu puteam decât să mă rătăcesc. Tot ce am putut face era să îmi petrec cea mai mare parte din noapte îngrijorându-mă.

Apoi am auzit-o pe Mama spunând – Bea un ceai calmant şi dormi. Trebuie să fii atentă pentru ziua de mâine. Am făcut ce mi-a spus şi într-un final am căzut într-un somn agitat. Nu îmi amintesc niciun vis, şi nici cât m-am odihnit. Totuşi, m-am trezit ştiind că el fusese rănit şi ştiam că trebuie să îl găsesc. La răsărit, mi-am împachetat toate ierburile mele vindecătoare, cataplasme, mai multe haine, hrană şi apa. Pachetul meu era greu şi nu puteam să merg. Prin urmare, trebuia să adun nişte

surcele şi pietrele mele de făcut focul. El a plecat în direcţia unde se sfârşeşte pădurea şi acolo puteam să nu găsesc lemne de ars.

De îndată ce s-a luminat suficient, am început călătoria mea. Pachetul meu era greu şi trebuia să merg încet ca să citesc urmele lăsate de el. Câteodată se părea că nu există urme şi trebuia să mă opresc să o consult pe Mama. Am mers toată ziua şi era aproape de întuneric. Nu mai fusesem niciodată în această parte aşa că a trebuit să mă opresc şi să îmi aşez tabăra. Nu ne-ar fi fost de folos niciunuia dacă m-aş fi rănit şi eu. După ce am mâncat o mică masă, am încercat să merg în interior, dar teama mea crescândă pentru siguranţa lui nu mi-a permis accesarea niciunei informaţii sau mai mult somn.

MYTRE SPUNE:

Era mijlocul zilei şi a trebuit să caut o cale de a scăpa de pe margine. Altă noapte în frig fără mâncare sau apă ar fi fost prea periculos pentru piciorul meu. Nu observasem tăietura largă de la picior, care acum se infectase, şi am ştiut că am febră. Dacă nu m-aş fi mişcat, ar trebui să scap iar. Trebuia să cred în Vocea Interioară. Nu o puteam abandona pe Mytria în acest fel, nu îmi puteam abandona datoria mea şi nu mă puteam abandona pe mine însumi.

Cum am privit în jur am putut vedea că nu aveam niciun mod de a scăpa. Prin urmare, m-am uitat înăuntru ca să întreb

Vocea Interioară. Probabil aveam halucinaţii, dar de îndată ce am închis ochii, am văzut imaginea SINELUI meu din Căutarea mea Vizionară – Urmează-mă şi ascult-o pe Mama, a spus în timp ce el se deplasa de-a lungul marginii la dreapta mea. A trebuit să mă târăsc şi să îmi trag piciorul drept, ca să nu îi mai pricinuiesc şi alte răni punând greutate pe el.

După ceea ce părea a fi o lungă perioadă de timp, am găsit un spaţiu între marginea terenului şi o parte abruptă pe care puteam – foarte atent – să mă târăsc de-a lungul ei. Odată ce m-am târât de-a lungul părţii abrupte, am găsit o înclinaţie mai blândă înspre sus. Aici pământul era mai stabil şi existau şi nişte frunze de care să mă apuc. Vocea Interioară mi-a reamintit să o ascult

pe Mama şi aşa am şi făcut. Am atins pământul în modul în care Mytria m-a învăţat să cer îndrumarea Ei.

Instantaneu, am avut sentimentul de a urma o scobitură de pe pământ, care îmi oferea destulă securitate pentru a mă odihni. Am luptat cu ameţeala de la febră şi de la lipsa apei, şi am luat legătura cu Mama pentru fiecare alegere a mea de a mă mişca. Progresul meu a fost foarte mic, dar treptat mă deplasam în partea de sus a stâncii. Însă se lăsa noaptea. Ar fi trebuit să ajung în vârf unde era destulă lumină ca să văd ce făceam.

Am înţeles că trebuia să merg încet pentru binele piciorului meu, dar trebuia să

mă mişc mai repede ca să ajung în vârf înainte de întuneric. Mi-am închis ochii pentru un moment ca să îmi amintesc viziunea. Această versiune a mea se putea mişca fără măcar să atingă pământul. Dacă aş fi putut să fIU eu, aş fi avut încredere în orice mişcare a mea fără ezitare. A durat ceva timp ca să mă imaginez în acest mod, dar am început treptat să simt o lumină cu privire la forma mea. Am deschis încet ochii ca să văd cum trupul meu şi stânca din jur erau strălucitoare.

Mi-am dat la o parte îndoielile halucinaţiei şi am ales să cred în experienţa mea. Acum, ştiam exact unde să îmi pun mâinile şi piciorul bun. Nu a mai fost nicio ezitare, nicio frică, nici adrenalină şi nici

durere. Eram ca într-un fel de transă care îmi permitea să devin UNA cu stânca. Era ca şi cum stânca îmi ajuta fiecare mişcare. Când am privit în sus şi am văzut marginea proeminentă, nu m-am temut.

În schimb, am găsit cu uşurinţă o cale alternativă care îmi permitea să mă strecor uşor peste partea de sus şi pe teren plat. M-am răsturnat peste stâncă şi m-am aşezat lângă o piatră uriaşă, care menţinuse căldura de peste zi. M-am împins spre roca caldă şi am mângâiat-o drept mulţumire Mamei. Apoi, m-am uitat la cerul înstelat sub care Mytria şi eu dormisem de multe ori şi am văzut corpul meu de lumină, îmbrăţişând-o pe ea. Cu această imagine în mintea mea, am căzut într-un somn adânc.

MYTRIA ŞI MYTRE VORBESC:

Mai târziu ne-am dat seama că eram foarte aproape unul de celălalt, dar nu o ştiam. Totuşi, această distanţă fizică era necesară pentru noi, pentru a elimina decalajul care exista între noi. Amândoi ne uitam la acelaşi cer înstelat şi îi mulţumeam Mamei pentru că ne ajuta. Chiar dacă trupurile noastre erau separate, inimile şi minţile noastre erau alăturate aşa că noi am adormit. De fapt, noi am avut acelaşi vis sau o fi fost iar o viziune.

Ne-am găsit pe noi înşine în Centrul Mamei, exact în momentul fuzionării noastre

— Accidentale. Acum, după toate prin care am trecut, fiind uniţi într-o singură

persoană, ne simţeam mai puternici. Eram amândoi persoane diferite acum. Amândoi am supravieţuit şi ne-am completat cu succes Iniţierile noastre, cucerindu-ne proprii demoni interiori, ceea ce a făcut ca iubirea noastră să fie şi mai puternică.

Cum stăteam ca unul, uitându-ne unul în ochii celuilalt, Mama a venit la noi. Ne gândeam că vizita ei era pentru a ne binecuvânta, dar de fapt scopul era pentru a ne oferi următoarea noastră misiune.

— Preaiubiţii mei copii, spuse Ea către noi doi, – vă gândiţi că poate călătoria voastră sa terminat, dar de fapt de abia a început. Am nevoie de ajutorul vostru, aşa cum voi aţi devenit aliaţii mei de transmutare. Voi v-aţi transformat pe voi

înşivă şi acum trebuie să vă cer să mă ajutaţi pentru a transmuta Planeta mea.

Amândoi eram profund onoraţi, dar într-un fel îngrijoraţi. O fi fost ceva în vocea Ei care ne-a făcut să ne îngrijorăm că nu vom fi împreună? NU, noi nu vom permite ca să se întâmple asta. După tot prin ce am trecut, nu ne vom mai despărţi niciodată, NICIODATĂ!

Ne-am trezit amândoi la ivirea zorilor. Nu era destulă lumină pentru ca Mytria să citească urmele, dar noi eram uniţi iar într-unul. Prin urmare, ea a urmat pur şi simplu chemarea iubirii mele. Era mijlocul zilei când ne-am regăsit din nou.

MYTRE SPUNE:

Când m-am trezit din visul/viziunea mea, am ştiut că Mytria era aproape. Am atins pământul ca să o chem prin pământ şi să fi trimit iubirea mea în direcţia ei. De fapt, am putut vedea în mintea mea exact unde se afla ea, numai că ea mi-a spus mai târziu că şi ea mă putea vedea în acelaşi mod. M-am împins un pic în sus pe un deal pentru ca ei să fi fie mai uşor să mă găsească. Am găsit un băţ solid şi m-am pus cumva pe picioarele mele. Nu puteam să o salut stând culcat pe pământ ca un animal rănit.

În acel moment am văzut-o cum mergea înspre mine. Când ea m-a văzut, şi-a lăsat pachetul greu şi a fugit spre mine cât de repede putea. Atunci când ne-am întâlnit,

inimile noastre au izbucnit într-o iubire pe care noi credeam că o pierdusem, doar pentru a o regăsi – mai puternică decât oricând. Ne ţineam atât de strâns unul de altul încât păream să fim un singur corp, aşa că Mytria suspina la pieptul meu. Am încercat să nu plâng, dar bucuria mea nu putea să fie exprimată în alt mod.

Am stat acolo mult timp. Toate durerile mele erau temporar inexistente odată cu uniunea corpurilor noastre. De fapt, am simţit o măreaţă forţă vindecătoare venind de la ea în trupul meu. Odată ce ea mă ţinea şi plângea, am simţit că febra mi se diminua şi piciorul meu a început să se vindece. Apoi, am înţeles că ea se golise prea mult în efortul ei de a mă vindeca pe mine. Am

împins-o cu dragoste, păstrându-mi mâinile pe umerii ei.

— Îţi mulţumesc Preaiubito, îmi pot vindeca restul singur. Dacă tu mă poţi doar ajuta să ajung la acel copac umbros…

— Da, spuse ea în timp ce se uita în ochii mei.

Între sprijinul ei şi băţul pe care îl găsisem, am fost în stare să şchiopătez până la copac şi să mă aşez pe pământ, între două rădăcini mari. Mytria mă săruta pe frunte şi a alergat să îşi ia pachetul.

— Trebuie să îţi stabilizez acest picior înainte de a-l îmbrăca, a spus ea scuzându-se.

— Sunt gata, i-am răspuns.

Înainte să îmi dau seama, piciorul a fost stabilizat, rana mea a fost curăţată, învelită în ierburi, care au fost acoperite cu o scoarţă de copac, beţele pe care le găsisem au fost înlocuite şi ţinute în loc de un brâu curat.

— Când ne întoarcem în tabăra NOASTRĂ, pot să îţi fac un gips corespunzător, a spus ea în timp ce îmi mângâia uşor piciorul.

Ne-am decis să stăm acolo pentru restul zilei şi să mergem acasă la NOI, odată cu răsăritul zilei următoare. Era o decizie excelentă, pentru că noaptea petrecută sub stele este dincolo de cuvinte. Cumva am şi

reuşit să facem dragoste. De fapt, am făcut dragoste iar şi iar, de fiecare dată mergând mai adânc şi mai adânc în Sufletul celuilalt, de fapt, în Sufletul nostru unic.

Mytria a auzit despre Părţile Divine Complementare în timpul studiilor ei la Templu, şi mi-a spus tot ce ştia. Şi apoi, a trebuit să facem dragoste din nou, ceea ce s-a şi întâmplat.

Mytria a încercat să nu îmi spună, dar eu am ştiut că noi am conceput un copil atunci. Cum să nu o fi făcut? Cerurile aproape s-au deschis şi au trimis copilul la noi. Da, urma să fie o fiică, fiica noastră, copilul nostru iubit.

Când dimineaţa a venit, eram aproape vindecat. Asta până să încerc să merg.

Partea III

Sarcina

SCHIMBAREA

Salutări.

Noi suntem Mytria de la Templul Violet de pe Alcyone şi Mytre din Comandamentul Ashtar. Ne-am întors să vă mai împărtăşim şi mai mult din povestea noastră a Ascensiunii Pleiadiene. Am decis să împărtăşim experienţa ascensiunii noastre

cu prietenii noştri pământeni, aşa cum sunteţi voi de exemplu, astfel încât să intrăm în timpul vostru de înălţare. Prin urmare, întorcându-vă la SINELE vostru Multidimensional, vă veţi întâlni în curând, sau deja v-aţi întâlnit cu Partea voastră Divină Complementară. Termenul de Parte Divină Complementară este de asemenea cunoscut ca şi Flacăra Geamănă.

Cu cât mai mult vă întoarceţi la rezonanţa dimensiunii voastre a cincea, cu atât mai puţin vă veţi simţi confortabil într-un corp orientat spre genul masculin sau feminin. De fapt, toate formele de polaritate vor deveni prea constrictive, acest lucru fiind de o rezonanţe joasă, în ceea ce priveşte conştiinţele voastre în continuă expansiune. De aceea, s-ar putea foarte bine

naşte în voi o nevoie certă, cum că există cineva pe care trebuie să îl întâlniţi. Voi probabil că nu ştiţi cine este această persoană, dar instantaneu *veţi şti* Partea voastră Complementară, atunci când ochii voştri se vor întâlni prima dată. Această experienţă este similară cu a vă vedea pe voi înşişi într-o oglindă.

Când luaţi contact cu Partea voastră Complementară, un lanţ de evenimente va fi iniţiat, lanţ asupra căruia ego-ul vostru nu va avea niciun control. Simplul magnetism al întâlnirii propriului vostru Suflet în corpul altei persoane poate fi destul de deranjant. Dacă nu sunteţi pregătiţi pentru această reuniune, s-ar putea să respingeţi evenimentul. În acest caz, v-aţi putea întâlni ulterior sau într-o altă realitate.

Pe de altă parte, cei care rezonează la pragul celei de-a cincea dimensiuni vor fi pregătiţi. În consecinţă, ei îşi vor schimba de bunăvoie vieţile în orice mod este necesar, pentru a ţine această persoană în vieţile lor. Cu toate acestea, să nu faceţi greşeala ca aceste emoţii intense să determine o relaţie uşoară. De fapt, o relaţie cu Partea Divină Complementară a voastră este asemănătoare cu o relaţie cu voi înşivă.

Partea dvs. Divină Complementară este partea Sufletului vostru pe care trebuie să o eliberaţi, pentru a fi capabilă să locuiască într-un corp sexual de dimensiunea a treia.

După această primă separare, fiecare dintre voi a luat nenumărate încarnări în ambele forme de bărbat şi femeie. Puterea

conectării cu Partea voastră Divină Complementară este atât de intensă, încât Sufletul de obicei poate alege să facă această conexiune dacă se apropie de ascensiune. Pe de altă parte, voi puteţi alege mai întâi să vă înălţaţi şi să aşteptaţi pragul dimensiunii a cincea, până în momentul când şi Partea dvs. Divină Complementară se va înălţa.

Foarte adesea, Părţile voastre Divine Complementare vă iluminează de-a lungul vieţii voastre, dar voi realizaţi aceasta numai după ce v-aţi regăsit conştiinţa voastră. Conectarea cu Partea dvs. Complementară serveşte ca precursor pentru conectarea cu expresia voastră mai înaltă a sinelui, în mijlocul dimensiunii a

cincea şi dincolo. Există momente când Părţile Divine Complementare se întâlnesc în timp ce sunt ambele în planul fizic. Uneori ele trăiesc vieţi de adânc angajament reciproc. Alteori ele vin în Unime pentru a-şi îndeplini marea contribuţie socială.

Pe de altă parte, câteodată ele nu îşi pot găsi pacea împreună, pentru că energia este prea intensă pentru starea lor de conştiinţă. În acest caz, ele eventual se fragmentează. Provocarea vieţii este considerată a fi un test pilot, în care amândouă conştiinţe înţeleg că ele nu sunt pregătite să părăsească dimensiunea a treia. Cu toate acestea, există un moment de conectare, pe care ele vor continua întotdeauna să îl

poarte în inimile lor.

Pe de altă parte, există de asemenea vieţi în care vă întâlniţi, fuzionaţi şi deveniţi UNU în inima şi Sufletul vostru. Totuşi, voi sunteţi forţaţi să fiţi separaţi de dragul Misiunii, care este chiar mai importantă decât povestea voastră personală de iubire. Acest exemplu final era cazul nostru. Dar mergem prea înainte cu povestea. Aşadar, ne reîntoarcem la momentul în care ne-am oprit.

MYTRIA VORBEŞTE

Cu piciorul rănit al lui Mytre, ne-a luat câteva zile ca să ne întoarcem la baza casei noastre. Odată ajunşi acolo, vieţile noastre

au revenit la normal, doar că la un nivel mult mai adânc, pentru că noi amândoi trecusem prin iniţieri care ne-au transformat. Pentru că am fost conectaţi cu Expresia noastră mai înaltă, la fel de bine precum şi cu Planeta Mamă a noastră, conexiunea noastră unul cu celălalt era mult mai intimă.

Noi am împărtăşit vise, am comunicat fără să ne vorbim, ne-am găsit pe noi înşine făcând lucruri similare, precum şi gândindune în acelaşi timp la lucruri similare. Cu alte cuvinte, noi am experimentat un angajament profund şi o iubire necondiţionată faţă de celălalt. Acest lucru nu înseamnă că nu ne-am certat niciodată sau că nu am avut momente dificile. Desigur că noi am avut.

Cu toate acestea, acele momente s-au sfârşit în curând fiind înlocuite cu pacea noastră obişnuită şi confort. În plus, noi aveam ceva foarte special de arătat.

În timp ce piciorul lui Mytre se vindeca, stomacul meu creştea. Dragul nostru copil creştea în corpul meu, precum şi în inima lui Mytre. El adesea îmi cuprindea stomacul meu şi vorbea fiicei lui, insistând cu faptul că bebeluşul era o fată. Când ne împărtăşeam acele momente, eram aşa de fericită încât credeam că inima mea putea să se spargă. Cu toate acestea, această fericire era întotdeauna urmată de un moment de groază.

Am încercat să ignor acel sentiment, dar ştiam că se va petrece o schimbare cât de

curând, şi nu doar schimbarea de a avea copilul nostru. Mama mi-a spus că ea va avea nevoie în curând de ajutorul nostru. Erau nişte lucruri pe care Ea avea nevoie de noi să le facem pentru ea. Ea, de asemenea, era gata să se extindă în expresia Ei mai înaltă a SINELUI. Din nefericire, a venit ziua în care toate temerile mele erau validate.

Eram aproape de naştere şi piciorul lui Mytre era aproape total vindecat. Era devreme dimineaţa şi Mytre îşi făcea baia de fiecare dimineaţă, în lacul din apropiere. Eu pregăteam masa noastră de dimineaţa, când am simţit o durere ascuţită în stomacul meu. Doar câteva momente mai târziu, Mytre a intrat fugind către mine cât

de repede putea, ceea ce era foarte repede. Am alergat, clătinându-mă către el, dar el mi-a făcut semn să mă opresc. Când a ajuns la mine, avea sufletul la gură, dar a reuşit să spună:

— Ce ţi s-a întâmplat? Ar trebui să ne întoarcem în Sat. Îţi va veni timpul curând şi tu trebuie să fii acolo unde ei te pot ajuta.

Am rezistat sfatului său câteva zile. Doream să am copilul în casa pe care o iubeam. Cu toate acestea, ştiam că Mytre avea dreptate, doar că nu ştiam de ce. După ce am avut mai multe astfel de dureri, el m-a convins să plecăm la Templu. Am făcut curăţenie în tabăra noastră, dar am lăsat-o locuibilă, pentru că noi am plănuit să ne întoarcem cât de curând era sigur pentru copil. Din nefericire, viaţa a avut o altă idee.

NAŞTEREA

MYTRE SPUNE:

Am fost foarte fericit când Mytria a fost de acord să ne întoarcem în Sat şi să avem copilul nostru la Templu. Din momentul Căutării mele Vizionare, am avut mai multe viziuni încât puteam să le reţin liniştit. Am ştiut că noi trebuia să ne întoarcem în Sat pentru copil, dar de asemenea am ştiut că

trebuia să ne întoarcem în Sat pentru că ceva acolo era foarte greşit. Am făcut un coş plat pentru proviziile noastre, dar am ştiut că el va fi pentru Mytria. Dacă ea ar fi mers prea mult pe jos, ar fi putut să aibă dureri din nou, aşa că i-am spus să stea pe căruţa de care eu trăgeam.

Ea nu a fost fericită cu mijlocul de transport pentru toate pachetele şi coşul de care trăgeam. Cu toate acestea, când i-am reamintit că ceea ce ea transporta era cea mai preţioasă încărcătură – fiica noastră, ea a încetat să se mai plângă. Când am ajuns la dealul de deasupra Satului nostru, noi am văzut că temerile mele cele mai rele erau corecte. Câmpul de Forţă din jurul Satului era vertical, ceea ce putea însemna doar că poziţia noastră fusese descoperită şi că

eram sub asediu. Am înţeles atunci că eu nu voi mai fi prin jur la naşterea copilului nostru, pentru că voi fi prea ocupat să protejez casa ei.

Mytria şi eu ne-am uitat unul la altul cu un mare regret. Cuvintele nu mai erau necesare. Amândoi am mărturisit că ne vom aparţine şi că revenirea la casa noastră minunată va fi amânată pe termen nedefinit. Mytria s-a hotărât să meargă în Sat şi eu am fost de acord. Doream să o simt alături de mine, pentru că nu ştiam dacă aş fi găsit-o din nou acolo. Chiar înainte să intrăm în Câmpul de Forţă, Mytria, copilul şi eu ne-am îmbrăţişat pentru un moment lung. Inimile şi minţile noastre au devenit UNU, aşa cum noi am promis că noi trei, întotdeauna vom fi împreună în conştiinţa

noastră.

Odată ce am introdus codul în Câmpul de Forţă şi am trecut prin el, noi am ştiut că vieţile noastre s-au schimbat pentru totdeauna. Satul era într-un haos total cu oameni alergând în jur într-un mod oarecum organizat. Frica se simţea în aer. Înainte ca noi să putem lua situaţia în mână, durerile de naştere ale Mytriei au început şi Ofiţerul meu Comandant a apărut de nicăieri.

— Mytre, pe unde ai fost? Noi nu te-am putut contacta şi noi aveam nevoie de tine pentru a conduce o Misiune ACUM!

— Trebuie să îmi duc partenera mea la Templu, ea are dureri de naştere.

— Nu! Tu trebuie să vii acum, spuse el, şi ordonă unuia dintre Protectori să o ia pe Mytria la Templu.

— Du-te, iubirea mea, spuse Mytria curajoasă, cu lacrimi în ochi.

— Noi vom fi bine. Fiica noastră vine acum.

Ofiţerul meu Comandant m-a tras literalmente de braţ, iar Mytria a fost pusă pe coş şi dusă la Templu. Ceea ce a rămas din viaţa noastră împreună zăcea uitat pe pământ. Noi aveam doar îmbrăţişarea noastră finală care să ne reamintească de ceea ce am experimentat împreună.

MYTRIA VORBEŞTE:

Desigur, atât Mytre cât şi eu am ştiut că ceva teribil se întâmpla în Sat, dar am ales să nu vorbim despre asta. Mă întrebam

dacă durerile mele erau un avertisment de vreun anume fel. Am ştiut că ele nu erau dureri de naştere. Mă întrebam dacă ele erau un mesaj de la fiica noastră. Atât Mytre cât şi eu am ştiut că ea va fi foarte specială, pentru că adesea am vizitat-o împreună în visele noastre. Ea ne spunea că va veni ca să pregătească poporul nostru pentru un eveniment de bun augur.

Am ştiut că ea avea dreptate, aşa cum noi întotdeauna i-am văzut pe Elohim Alcyone cu ea în visele noastre. Nu ştiam că noi, fiica noastră şi eu însămi, nu îl vom mai vedea pe Mytre din nou. El era un războinic şi urma să meargă la luptă. Am ştiut asta. De fapt, am ştiut acest fapt aproape la fel de repede de cum ne-am întors la casa noastră după Căutarea lui Vizionară. Am împins

gândul afară din mintea mea de o mie de ori, dar întotdeauna se întorcea pentru a-mi reaminti să preţuiesc fiecare moment de ACUM al nostru. I-am vorbit Mamei de multe ori, implorând-o în mod egoist ca vieţile noastre să poată rămâne aşa cum au fost.

Ea întotdeauna spunea – Curaj, UNA cu mine. Tu trebuie să fii Preoteasă şi fiica voastră va avea un destin măreţ. Acestea erau toate cele spuse de Ea. Am chemat-o iar şi iar, până când într-un final, am obosit din cauza slăbiciunii mele şi am acceptat că Mama avea dreptate. În acel moment am început să trăiesc în fluxul lui ACUM. Nu am înţeles exact ce s-ar putea întâmpla, dar am ştiut că se va întâmpla în curând.

Prin urmare, am decis să iubesc în mod

Necondiţionat fiecare moment pe care noi l-am împărtăşit. Odată ce m-am predat acestei decizii, am realizat că am pierdut timp preţios îngrijorându-mă aşadar m-am hotărât să ofer mulţumiri pentru fiecare moment pe care noi l-am împărtăşit. Cu toate acesta durerile au început şi am ştiut că fiica noastră îmi spunea că, în curând, noi va trebui să ne părăsim casa noastră preaiubită.

Când am ajuns la scările Templului, m-am ridicat din coş. Am putut să urc scările cu capul sus. Jador, Protectorul, m-a sprijinit cu amabilitate. De îndată ce m-a atins am ştiut că el este unul dintre cei cu care mă întâlnisem în Centrul Mamei. Noi cu toţii eram uniţi împreună acum, dar nu ştiu pentru care scop. Cum am intrat noi pe

uşa Templului, am văzut un alt membru al grupului nostru. Numele ei era Sirena. Ea şi Jador urmau să fie prietenii mei cei mai apropiaţi în timpul transformării noastre iminente.

— Te aşteptam. Alycia, fiica ta, ne-a spus că este gata să se nască. Niciunul dintre noi nu am pus sub semnul întrebării această informaţie. Instantaneu am avut încredere în Sirena şi m-am predat îngrijirii ei. Ea m-a împins către Camera de aşteptare a Naşterii. Era frumos pregătită cu pânze violet drapate pe ziduri. Erau lumânări, tămâie şi muzică ambientală. Dar cel mai important, camera era plină cu iubire.

— Noi am pregătit această cameră după specificaţiile Alyciei. Ea a fost foarte specifică. Toţi cei de aici ne-am simţit

onoraţi să fim printre cei care vom asista la naşterea ei. Doar atât spusese Sirena.

Ea m-a condus la scaunul meu de naştere şi a început să îmi cureţe corpul cu o mixtură de ierburi şi apă limpede. Ea mi-a pieptănat părul şi l-a dat înapoi de pe faţă. Mi-a scos vechile mele haine şi m-a acoperit cu o pânză uşoară ca aerul. Această procedură m-a pus instant într-o transă adâncă în care am avut cea mai uimitoare experienţă, pe care voi încerca să o explic.

Imediat cum am căzut într-o transă adâncă, m-am regăsit iar în Centrul Mamei. În faţa mea era Elohim Alcyone.

— Am creat o formă astfel încât să pot participa mai bine la ascensiunea poporului

vostru, mi-a vorbit ea direct în inima mea.

— Pentru că tu şi Mytre, care sunteţi Părţi Divine Complementare ale aceluiaşi suflet, sunteţi capabili amândoi să treceţi Iniţierile voastre şi frecvenţele voastre combinate sunt destul de înalte pentru mine, eu pot să plantez sămânţa formei mele în corpul vostru. Desigur, Mytre a fost vital pentru această însămânţare. Iubirea profundă şi stăruitoare integrată în fluidul lui, a permis acelei seminţe să germineze. Mai mult, pentru că voi doi eraţi atât de legaţi de pământul meu, am fost capabilă să protejez această creştere în interiorul corpului tău… Acum, sunt aici din nou ca să te ajut cu naşterea.

Tot ceea ce îmi pot aminti este că am simţit o eliberare lentă şi treptată a ceea ce am protejat tenace de-a lungul întregii perioade de sarcină. Culoarea violetă care mă înconjura, atât în viziunea mea interioară cât şi în cea exterioară, a creat un calm adânc iar sunetele, mirosurile şi lumânările pâlpâitoare mi-au permis să rămân în predare completă. Dintr-odată, eliberarea a fost completă, iar călătoria mea a continuat, dar de data aceasta cu Alycia.

Împreună, ca o singură esenţă, noi l-am întâlnit pe Mytre, aşa cum noi trei am crescut într-o realitate în care era pace totală, iubire necondiţionată şi lumină multidimensională. Aşa cum noi am prevăzut această lume, noi am înţeles că ne

era foarte familiară. Da, era adevărata lume în care noi luptam acum să o menţinem. Totuşi, aici nu era nicio luptă, nici frică, nici război şi nici separare. Noi cu toţii avem o Esenţă Fundamentală, care curgea în mod vizibil în Esenţa Fundamentală a fiecărui om şi a fiecărui lucru. De fapt, nu existau lucruri, aşa că fiecare formă avea propria sa scânteie vitală şi semnătură vibraţională.

Aşadar, noi cei trei uniţi într-o singură unitate compactă, plutind prin această lume, am înţeles că am intrat într-o realitate probabilă. Noi de asemenea, ne aminteam că am promis să fundamentăm această realitate în corpul noii noastre case planetare. De fapt, toţi cei care ne-am întâlnit în Centrul Mamei am făcut acest

jurământ înainte ca noi să ne naştem. Acum, am fost chemaţi să ne amintim tot ceea ce am promis să facem.

Mytre şi eu am realizat că Misiunea noastră putea să ne separe formele noastre fizice, dar niciodată inimile noastre. Am fost protejată şi ajutată în creştere de către Alycia, care fusese de asemenea crescută de către Preoţii şi Preotesele Templului nostru. Timpul părea să se mişte foarte rapid acum, şi Mama Alcyone avea nevoie de ajutorul nostru, aşa cum noi aveam nevoie de ajutorul Ei. Preaiubitul meu Mytre putea sau nu să se întoarcă în forma în care îl cunoşteam. Cu toate acestea, în curând, noi nu vom mai fi limitaţi la aceste forme, aşa că orice pierdere era temporară. Am încercat să îmi amintesc acest fapt de-a

lungul lungilor nopţi întunecate din patul meu gol.

Din fericire, m-am întors din viziunea mea ca să o găsesc pe Alycia în braţele mele. Cum aş putea descrie agonia pierderii Părţii mele Divine Complementare şi extazul naşterii copilului din marea noastră iubire, totul în aceeaşi zi? Din fericire, era o opoziţie intensă a celor două emoţii de la cea mai adâncă suferinţă către bucurie extremă, care mă forţau să găsesc un loc unde să trăiesc între aceste două extreme. Cu fiecare respiraţie a mea, l-am ţinut pe Mytre în inima mea şi l-am protejat cu fiecare gând de-al meu. Multe din sistemele noastre de comunicare au fost interzise sau restricţionate.

Prin urmare, nu am mai putut auzi

niciun cuvânt de la el timp de ceea ce voi măsuraţi în ani.

Doar întâlnirile noastre în lumea viselor şi beatitudinea de a o creşte pe Alycia m-au determinat să merg înainte. Ştiam că aportul lui Mytre la ascensiunea oamenilor noştri, la fel ca şi realitatea în care noi trăiam, era foarte mare. Am fost extrem de mândră de el, dar mi-era încă dor de el în mod constant. De fapt, mi-era dor de NOI!

MINTEA DEASUPRA MATERIEI

MYTRE VORBEŞTE:

Când a trebuit să aleg între familia mea şi datoria mea, răspunsul era simplu. Am ales familia mea. Totuşi Mytria m-a îndemnat să plec, să îmi fac datoria, să ajut la a face lumea noastră sigură pentru fiica noastră. În momentul în care am ezitat în a lua o decizie, am fost spulberat şi la fel a

fost şi familia mea. Am fost pustiit. Cum am putut lăsa să se întâmple asta? De ce am determinat-o pe ea să se întoarcă în Sat? De ce nu m-am retras din faţa Comandantului meu şi să fug cu familia mea?

Aceste întrebări m-au hăituit şi mi-au distrus abilitatea de a mă concentra. Am fost în misiuni importante şi nu mă puteam concentra. Nu am avut ce să dau Protectorilor, familiei mele sau mie însumi. Da, mie însumi, trebuia să mă regăsesc. Totuşi, nu a existat niciun moment pentru a face acest lucru. Am fost atacaţi. Comunicaţiile noastre cu rază lungă de acţiune erau la pământ, multe din Navele noastre erau distruse înainte ca ele să părăsească atmosfera şi Câmpul de Forţă

din jurul satului se slăbea mai mult în fiecare zi.

Noi aveam nevoie de întăriri. Aveam nevoie de ajutorul Arcturienilor. Încă mai aveam cea mai rapidă Navă Cercetaş şi eu eram unul dintre cei mai buni piloţi ai noştri. Înainte să am şansa de a mă gândi, m-am ridicat şi m-am oferit voluntar. Era ca şi cum altcineva a luat această decizie, dar odată spusă, a trebuit să o urmez. Cu un moment în urmă eram îngrijorat în legătură cu cei pe care îi iubeam şi acum probabil că mă îndreptam spre moartea mea. La ce mă gândeam? De fapt, *cine* gândea? Nu era egoul meu conflictual. Prin urmare, am sperat că el este EUL pe care l-am întâlnit în Căutarea mea Vizionară.

Presupun că era acea versiune a mea care activase decizia mea, pentru că de îndată ce a fost luată, totul s-a schimbat. Înainte să îmi dau seama, eu însumi şi alţi trei camarazi, zburam cu Nava noastră printr-o mică zonă al unui spaţiu nepăzit pe care l-am găsit. Noi am pătruns prin el doar pentru a fi întâmpinaţi de o Navă de Război. Într-un fel noi i-am evitat pe ei destul timp pentru ca una din Navele noastre să doboare Nava de Război. Cu toate acestea, noi eram morţi în spaţiu. Toate comenzile noastre erau terminate şi susţinerea vieţii era minimală.

Lupta noastră a diminuat echipajul nostru de la patru la trei. Am fost în

siguranţă pentru o vreme, dar probabil puteam fi găsiţi de o Navă inamică în orice moment. Ce puteam face? Era ca atunci când eu devenisem acel EU pe care îl văzusem în Căutarea mea Vizionară. Dacă puteam vorbi cu pietrele, murdăria, cerul şi Mama, de ce nu puteam să vorbesc şi cu Nava? Toate navele noastre au implantate elemente biologice. Poate că m-aş putea conecta cu orice fel de forţă vitală rămasă în acele cutii cristalizate?

Am simţit adrenalina curgându-mi prin corp şi am ştiut că trebuia să îmi găsesc Centrul meu. M-am gândit la prima mea întâlnire cu Mytria în Centrul lui Alycone şi am folosit acea amintire ca să îmi găsesc propriul meu Centru. De fapt, într-un final

mi-am amintit mesajul care mi-a fost dat de către Arcturian. A fost spus ca şi cum privea în Sufletul meu – TU poţi să o faci! dar încă nu aveam idee ce însemna asta.

Cu toate acestea, dintr-odată, pluteam cu Mytria şi fiica noastră nou-născută printr-o realitate potenţială de siguranţă deplină, iubire totală şi unitate absolută. Mi-am simţit esenţa mea amestecată cu fiecare persoană, plantă, animal şi lucru din această lume. Am auzit o parte din mine spunând – Nu mai visa ziua şi revin-o la treabă, dar cealaltă parte din mine – partea plutitoare a mea – a spus – Fii atent la acest mesaj.

Da, această viziune, sau realitate, era un

mesaj. Mi s-a arătat cum să fuzionez cu toată viaţa, la fel cum am făcut atunci când mi-am găsit drumul pe stâncă. Prin urmare, în loc să îmi judec viziunea/experienţa mea, m-am predat total acesteia. Am fuzionat cu fiecare persoană pe care am întâlnit-o în această realitate. Am fuzionat cu fiecare plantă, fiecare animal, şi în final cu fiecare lucru. A fost ca atunci când am fuzionat total cu ceea ce mie îmi părea a fi o piatră, când am auzit motoarele Navei devenind operaţionale.

În afara imaginii mele interioare, mi-am auzit colegii mei de echipaj ţipând la mine să deschid ochii şi să fi ajut. Totuşi, am ales să particip la suportul iubitor al familiei mele care mă ajuta să fuzionez cu fiecare componentă a acestei realităţi potenţiale.

Am eliberat orice percepţie externă şi mi-am direcţionat toată atenţia mea în mutarea acestei roci. Încet, piatra s-a ridicat de pe pământ şi a început să se mişte prin aer. În acelaşi timp, Nava noastră a început să se mişte uşor.

Am stat în realitatea mea interioară, pentru că am ştiut că ceilalţi puteau direcţiona Nava. De mine depindea să o fac să se mişte. Piatra din imaginaţia mea plutea în faţa mea ca şi cum aştepta instrucţii. Mi-am concentrat toată atenţia pe cea mai apropiată Navă Spaţială Arcturiană şi am introdus aceste coordonate în piatra din imaginaţia mea. Încet-încet roca s-a întors şi a început să se mişte. Ochii mei erau închişi şi nici nu îndrăzneam să fi deschid. Prin urmare, trebuia să am

încredere că Nava se mişca în direcţia corectă.

Apoi am văzut mai multe alte roci mişcându-se spre piatra mea şi am presupus că inamicul nostru ne-a găsit. Nu pot fi distras de o Luptă, aşa că mi-am făcut roca invizibilă pentru celelalte pietre şi am direcţionat-o să se mişte dincolo de viteza luminii. Instantaneu, piatra mea era eliberată de celelalte roci. Piatra se mişca mai repede decât o puteam urmări. Dacă o pierdeam din vedere în imaginaţia mea, cum o mai puteam controla?

— Eliberează! Am auzit o voce interioară spunând. Nu am ştiut ce să presupun a elibera, aşa că am dat drumul la tot şi am leşinat. M-am trezit în timp ce doi membri ai echipajului m-au ridicat şi m-au aşezat pe

Scaunul Căpitanului.

— Ai făcut-o, au spus într-un singur glas.

— Ce am făcut, am spus, încă întrebându-mă dacă întreaga mea experienţă fusese doar în imaginaţia mea.

— Ai pilotat Nava cu mintea ta!

Tot ce am putut să spun a fost – Puteţi să preluaţi voi de aici? Cred că urmează să leşin iar.

În depărtare am auzit – Da Domnule –, aşa că m-am reîntors la viziunea mea. De data aceasta concentrarea mea a fost pe familia mea şi pe Elohim Alcyone care era cu ele. Ea a fost Cea care vorbise cu mine.

— Dragul nostru Mytre, noi suntem

foarte mulţumiţi de abilitatea ta de a-ţi aminti capacităţile înnăscute. Îţi aminteşti cum mai întâi ai învăţat această uşurinţă în a şasea dimensiune a lui Arcturus?

— Da, cred că da, am răspuns.

— Dar mă gândeam că sunt un Pleiadian?

— Dragul nostru UNU Ascensionat, voi sunteţi mai multe fiinţe într-UNUL. Ai ales să iei o formă printre aceşti oameni curajoşi. Ei au obosit de atâta luptă şi au căutat pacea şi iubirea în care să poată reveni la frecvenţele lor mai înalte ale SINELUI.

— Singura modalitate de a asigura ca aceşti Unu pot rămâne în condiţii de siguranţă este în condiţia în care ei şi-au

ascensionat corpurile lor şi întreaga lor realitate, în cea de-a cincea dimensiune. În acest fel, ei vor trăi dincolo de percepţia duşmanilor lor. Tu, Mytria şi fiica voastră Alycia v-aţi dedicat în a face această tranziţie. De fapt, fiecare cu care v-aţi întâlnit în Centrul Mamei s-a dedicat pe sine pentru acest proces de ascensiune.

Când măreţul Elohim vorbea, nenumărate amintiri, imagini, gânduri şi emoţii au umplut conştiinţa mea, şi în mod surprinzător, am fost capabil să le înţeleg simultan pe toate.

— Chiar am mişcat Nava? a trebuit să întreb.

— Noi, care suntem energia lui UNU, am mişcat Nava.

Am înţeles asta. Când am fost în această realitate a lui UNU, am putut fi catalizatorul pentru orice. Marea iubire a familiei mele a fost cea care m-a adus în această realitate, şi a fost marea mea iubire pentru ei care mi-a dat curajul să eliberez orice bucăţică de frică din conştiinţa mea.

— Ai dreptate, spuse Elohim ca răspuns la gândurile mele.

— Da, noi am auzit gândurile tale chiar înainte ca ele să fie exprimate în cuvinte. Gândurile tale, aşa cum le-ai găsit, au o mare putere. Acesta este motivul pentru care tu ai trecut Iniţierea ta. Doar iubirea necondiţionată putea să te ţină în acea frecvenţă de realitate. Mai mult, cei cu intenţie rea nu o pot percepe şi nici măcar să intre sau să facă rău acelei lumi.

Cu asigurarea acestor ultime cuvinte, m-am reîntors la realitatea Navei mele. Am fost instantaneu întâmpinat de viziunea plină de bucurie a Navei Spaţiale Arcturiene. Am fost să studiez la bordul acelei Nave Spaţiale timp de mai mulţi ani, pentru a învăţa cum să adaptez toate Navele noastre Spaţiale să călătorească prin puterea gândului.

Cea mai dificilă parte a acelei misiuni era că nimeni nu putea să îmi ştie misiunea mea secretă. Din fericire, m-am putut întâlni cu Mytria şi Alycia în realitatea noastră de dimensiunea a cincea, dar acesta a fost singurul contact pe care l-am putut avea. Arcturienii au trimis întăriri ca să ajute Satul nostru şi zonele înconjurătoare.

Cu toate acestea, noi cu toţii am ştiut că extinderea rezonanţei societăţii noastre în a cincea dimensiune era singura noastră speranţă pentru o pace pe termen lung.

PARTEA IV
SFÂRŞITUL TIMPULUI

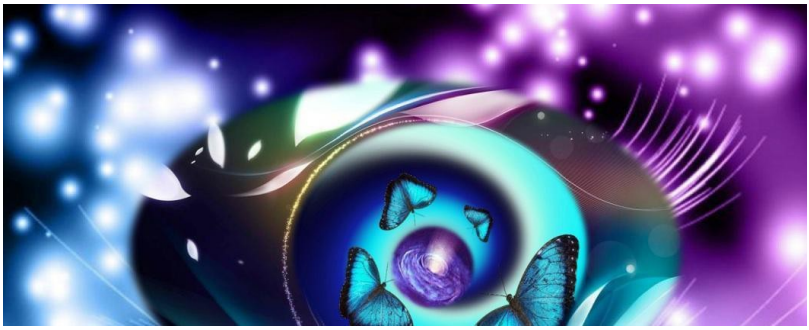

AICI ŞI ACUM

Este potrivit ca noi să ne continuăm povestirea în timp ce voi vă aflaţi în propria voastră Căutare a Naturii lăuntrice. A trecut ceva timp de când noi am intrat în rezonanţă cu voi. Voi aveţi nevoie să integraţi ceea ce noi v-am spus despre ascensiunea noastră, pentru a vă permite să o activaţi în cel mai bun mod pe a voastră.

Mai mult, în timp ce voi aţi fost departe de noi, noi vom continua povestea noastră, după ce eu am fost îndepărtată de Mytre, pentru ceea ce s-ar putea număra ca fiind timp de zece ani ai voştri.

Mai întâi, mă voi adresa privind cererea de ajutor. Noi am solicitat de asemenea ajutorul celor care deja au ascensionat, fiind exact în postura în care vă aflaţi voi acum. De fapt, noi am lăsat povestea noastră în punctul în care Mytre caută ajutor de la Arcturieni. În acest proces de a căuta ajutor de la ceilalţi, el a dobândit ajutor de la el însuşi.

Scenariul, aranjat de frecvenţe mai înalte ale realităţii, era că el trebuia să *lupte* în felul său pentru a primi ajutor de la

Arcturieni. Apoi el trebuia să meargă adânc în sine însuşi ca să salveze acea Misiune, precum şi vieţile colegilor lui care au rămas pe navă. În acest proces, Mytre a fost capabil să îşi recupereze abilitatea sa înnăscută de a controla materia cu ajutorul minţii.

Mytre nu a ştiut că putea să facă acest lucru, dar a fost capabil să îşi recupereze această abilitate atunci când a fost vital pentru completarea Misiunii lui. Voi, dragii noştri membrii ai Gaiei, veţi fi de asemenea chemaţi pentru a ajunge la SINELE vostru interior ca să vă rechemaţi abilităţile voastre înnăscute şi neştiute. Dar, Mytre vă va spune mai mult despre acest proces în momentul când eu îmi voi termina povestea

mea de descoperire a SINELUI.

Când am fost separată de Mytre în momentul haotic al întoarcerii noastre în Satul nostru, am fost temporar curajoasă. Trebuia să îl eliberez pentru Misiunea lui înaltă, să dau naştere fiicei noastre şi să accept procesul de a fi o nouă Mamă – singură – toate în aceeaşi zi fatală. A trebuit de asemenea să accept faptul că trebuia să trăiesc fiecare zi fără Mytre, Partea mea Divină Complementară.

Din fericire, noi trei, eu, Mytre şi fiica noastră Alycia, ne întâlneam în fiecare noapte în

Corpurile noastre Astrale. Cu toate acestea, o îmbrăţişare astrală nu era la fel

ca şi o îmbrăţişare fizică. La început vizitele nocturne au fost de ajuns, dar în cele din urmă ele au adăugat doar durerea dorului de Mytre. Aceste întâlniri nocturne erau singurul contact pe care Alycia l-a avut vreodată cu tatăl său, aşa că era ceva normal pentru ea. Pe de altă parte, câteodată ea mă făcea să îmi fie şi mai mult dor de Mytre.

După mulţi ani de întâlniri de acest gen, am început să o las pe Alycia să meargă singură, folosind scuza că trebuie să dorm adânc în acea noapte. Treptat, m-am alăturat lui Mytre şi Alyciei din ce în ce mai puţin. Trebuia să îmi creez propria mea viaţă. Nu mai puteam ţine prea mult la ceva care nu mai făcea parte din realitatea mea

fizică.

Nu ştiu când a fost, dar m-am decis că ar trebui să îl mai văd încă o dată, şi apoi ar trebui să închei întâlnirile noastre nocturne. În cele din urmă, acea noapte a venit. Desigur că Alycia a ştiut că era o bună noapte pentru ea ca să nU ni se alăture, aşa cum întotdeauna a ştiut ce era în mintea mea. De fapt, ea putea să citească mintea, inima şi aura oricui, tot timpul.

Când m-am arătat la întâlnirea cu Mytre fără Alycia, instantaneu el a ştiut de ce.

— Nu pot să mă mai prefac că acest lucru este suficient pentru mine. I-am spus-o înainte să îmi pierd curajul.

— Te voi aştepta pentru totdeauna, dar

trebuie să îmi găsesc SINELE din nou. Când m-am conectat cu tine atât de adânc, apoi am dat naştere copilului nostru, părea că mi-am pierdut o parte din mine însămi. Meditaţiile mele au fost cu privire la maniera privind cum să te aştept. Tot ceea ce fac este să fiu cu tine în mintea mea. Îmi neg eu însămi prieteniile profunde, deoarece nu pot să mă gândesc decât la tine…

Pentru un moment foarte scurt, am simţit braţele lui fizice în jurul meu, dar tot ce am putut face a fost să suspin. Am dorit mai mult! Asta nu era destul! Trebuia să găsesc ceva în interiorul SINELUI meu care să fie la fel de important ca şi el.

Senzaţia braţelor lui în jurul meu dispăruse. El s-a uitat în ochii mei şi a spus oarecum dezamăgit – Am muncit ani ca să îmi manifest forma mea cu tine, dar am aşteptat prea mult. Te-am pierdut.

— Nu, nu, am strigat.

— Nu m-ai pierdut. Nu mă vei pierde niciodată. Problema este că eu mi-am pierdut SINELE.

— Am înţeles, este tot ce a mai spus, iar corpul său astral a dispărut din viziunea mea. Am ştiut că el nu a vrut să îmi arate cât de mult l-am rănit. Am ştiut că el a înţeles, dar eram încă furioasă şi rănită.

— Bine m-am gândit.

— Pot folosi această furie ca să îl

eliberez.

Alycia încă se întâlnea cu Mytre în fiecare noapte, dar nu îmi spunea nimic despre întâlnirile lor. Am fost fericită pentru că se întâlneau. Ea merita să aibă un timp personal cu tatăl său şi el merita să privească la schimbarea şi creşterea ei. De fapt, Alycia creştea mult mai rapid decât era normal. Au trecut aproximativ doar zece ani, dar ea era aproape un adult.

Am ştiut şi că asta era din cauză că ea era de asemenea forma manifestată a lui Elohim din Alcyone.

Eram tristă că Alycia nu avea nevoie de mine în acelaşi mod, dar de asemenea am ştiut că era timpul să nu mă mai ascund de

propria mea putere. Mi-am amintit cum, cu mult timp înainte, eram capabilă să mă conectez cu Mama într-o manieră adâncă şi intimă. Cu toate acestea, mi se părea că mi-am pierdut acea putere când am devenit şi eu o mamă. Ce era să fac? Cine eram eu?

Mă gândeam la acea zi fatidică a reîntoarcerii noastre în Satul nostru când l-am pierdut pe Mytre, Alycia s-a născut şi mi-am pierdut SINELE. Cum aş putea reface acea zi? Unde şi când mi-am pierdut adânca mea conectare cu Mama? A fost atunci când am auzit Vocea Interioară pentru prima oară din acea zi.

— Vei găsi răspunsul tău în pântecele meu, am auzit-o pe Mama spunând. Dar apoi vocea El a tăcut. Primul meu mesaj a fost să găsesc Pântecele Mamei.

Câteva zile mi-am făcut datoriile mele zilnice, repetând – Pântecele Mamei. Unde este pântecele Mamei? Apoi, într-o dimineaţă m-am trezit cu răspunsul. Pântecele Mamei era Piatra Sacră în care am intrat într-un fel, în ziua în care am întâlnit-o în forma Ei de Elohim Alycone. Trebuia să mă întorc acolo. Trebuia să mă întorc chiar acum.

Din nou, mi-am luat un pachet uşor şi m-am strecurat afară, odată cu venirea zorilor de zi. Doar că de data aceasta, mai întâi am informat-o pe Alycia care a înţeles complet de ce trebuia să mă duc. Au trecut mulţi ani de când Mytre şi cu mine plecasem de la peştera noastră de la Piatra Sacră. Au fost

multe schimbări în Satul nostru şi în felul nostru de viaţă din acel moment. Noi cu toţii am ştiut că Arcturienii ne-au oferit protecţie temporară împotriva inamicilor noştri. Cu toate acestea, noi am ştiut de asemenea că trebuia să participăm activ în procesul de ascensiune despre care am mai vorbit.

Trăirea tuturor acestor ani în Templul Violet m-a protejat de frica şi confuzia care erau foarte comune în Sat. Totuşi, oamenii mei aveau nevoie de nişte răspunsuri şi aceste răspunsuri puteau veni doar de la Mama. Am mers două zile şi jumătate înainte să găsesc Piatra Sacră. Peisajul din apropiere s-a schimbat, dar scutul energetic nevăzut, prin care nu intra decât un invitat,

proteja Piatra Sacră şi împrejurimile sale.

Am simţit o senzaţie de plutire când am intrat prin scut. Apoi, a trebuit să mă mişc printre multe tufişuri, înainte să pot să găsesc locaţia exactă a pietrei care m-a luat în Pântecul Mamei. Odată ce am găsit Roca, am cercetat zona. Era ca un deşert şi neîngrijită. Prin urmare, am petrecut cea mai mare parte din ceea ce mai rămăsese din zi, făcând curăţenie în peştera mea din apropiere şi în fiinţarea casei mele temporare. De data aceasta am ştiut exact ce am nevoie să îmi aduc, aşa că munca a mers rapid.

Când peştera a fost complet reparată şi transformată într-o casă confortabilă, m-am

dat în spate ca să observ peştera. Atunci a venit un moment în care am căzut la podea plângând în hohote. Fiecare amintire a timpului meu aici cu Mytre m-a depăşit şi am fost copleşită de durere. Nu mi-am permis să simt această durere de când l-am trimis pe el departe şi m-am simţit bine că în sfârşit am eliberat-o. Când nu am mai putut plânge, m-am târât până la ceea ce fusese locul nostru de dormit, aşezându-mă într-o poziţie ghemuită şi am dormit ca un copil.

M-am trezit o nouă persoană, cu capul limpede şi determinată să îmi împlinesc destinul. Am mers la micul iaz, care încă era acolo, dar ceva mai mare. Apoi, fără să gândesc, mi-am petrecut cea mai mare

parte a dimineţii smulgând plantele care au invadat iazul, curăţând muşchiul care exista între aceste plante.

Apoi, am re-creat groapa mea de făcut focul din pietre, am mutat câteva pietre pentru a face locuri de stat în jurul focului şi am curăţat zona de roci şi plante nedorite. Am dezgropat chiar şi zona în care fusese mica mea grădină şi am plantat seminţele pe care le adusesem cu mine. Acum era timpul să curăţ poteca spre Piatra Sacră şi să îndepărtez plantele nedorite din Portalul Pântecelui Mamei.

Mi-am dat seama că Roca Sacră era un Portal puternic, dar nu am spus nimănui despre el, ascunzând acest lucru chiar şi

prietenilor mei cei mai buni de la Templu. Prima mea iniţiere a fost atunci când am fost ghidată spre această zonă. A doua mea iniţiere, care era ACUM, era să protejez acest Spaţiu Sacru. Cu acest gând în minte, deodată mi-am amintit ce Arcturianul mi-a şoptit în Sufletul meu în acea primă noapte din Pântecele Mamei.

— Tu eşti un Păstrător al Focului Violet.

Uitasem acel mesaj din cauză că nu ştiam ce este Focul Violet. Cu toate acestea, cele mai multe lecţii din Templu erau despre puterea transmutaţiei, care era conţinută în Focul Violet. Adesea noi am vorbit despre mitul acestui Foc, dar nimeni nu ştia ce era sau unde era, chiar şi eu însămi nu ştiam. Am fost atât de distrasă de

lipsa lui Mytre încât o mare parte din ceea ce am învăţat intrase în mintea mea inconştientă.

Acum că m-am întors pe Pământul Mamei, toate piesele puzzle-ului se îmbinau împreună. Totuşi, am ştiut doar ceea ce eu trebuia să fac ACUM. Odată terminat ceea ce trebuia să fac, am ştiut din nou ce să fac în acest ACUM. Experienţa era similară cu una dintre multele roci pe care le-am mutat. Eram chiar ACUM şi chiar AICI. Am găsit acea experienţă ca fiind ceva minunat.

Nu îmi puteam aminti trecutul şi viitorul ci numai ce era ACUM. Uitasem ce s-a întâmplat înainte, cu excepţia lui Mytre, Alycia şi dragii mei prieteni, şi nu avea

niciun sens viitorul. Doar iubirea putea să îmi ghideze gândurile mele şi singura mea emoţie a fost claritatea. Niciodată nu mă mai gândisem la claritate ca o emoţie, dar am descoperit că era singura emoţie rămasă când m-am concentrat complet pe AICI ŞI ACUM.

PERCEPŢIA PERFECŢIUNII

MYTRIA CONTINUĂ

Odată ce m-am hotărât să trăiesc în ACUM, conştiinţa mea a început să se modifice complet. Eram conştientă că nu am încercat să intru în Portalul Pietrei Sacre, dar nu am avut probleme cu privire la acest lucru. Am ştiut că atunci când va fi acel

ACUM pentru a deschide portalul, o voi face fără să mă gândesc. Am fost conştientă că eram în procesul de extindere a rezonanţei mele. Când am intrat în Portal înainte, el se deschisese pentru mine şi am simţit pur şi simplu că am căzut prin el. Am ştiut instinctiv că a deschide Portal eu însămi va fi un lucru diferit.

Odată conştiinţa mea se extindea, am devenit tot mai conştientă de Pământ şi de propriul meu Spirit. Aşa că am devenit mai conştientă de propriul meu Spirit, am început să *simt* Spiritul Pământului. Apoi, înainte să o ştiu, eram în Conştiinţa Unităţii cu fiecare piatră, plantă, copac, animal, pasăre, cerul şi vremea. Când m-am trezit am ştiut exact cu ce să mă îmbrac şi exact ce sarcini s-ar potrivi mai bine cu vremea.

Vremea noastră a devenit destul de neregulată în ultimii zece ani de când noi am ştiut că era timpul potrivit ca să ascendem. Acum că eu am devenit UNA cu pământul şi cerul, am putut înţelege de ce. Aşa am devenit din ce în ce mai conectată cu mediul meu şi am putut vedea cum fiecare gând şi emoţie îl influenţează. De exemplu, într-o zi m-am trezit văzând un cer senin. Din nu ştiu ce motiv neştiut, m-am gândit – Oh, ce frumos. Sper să nu plouă azi.

Instantaneu, cerul a început să se acopere cu nori. Ca să fiu sigură că nu eu sunt cea care a creat norii, am spus, într-un fel foarte iubitor – Îţi mulţumesc pentru cerul tău frumos şi senin. Instantaneu, norii

au dispărut şi întreaga zi a fost însorită şi senină. Am fost doar o singură persoană, dar mi-am extins conştiinţa mea ca să deţin puterea multora. Apoi, am înţeles de ce vremea din jurul Satului a devenit atât de neregulată.

Mulţi oameni de acolo erau fericiţi şi entuziasmaţi de posibilitatea ascensiunii lor. Totuşi, în acelaşi timp ei erau înspăimântaţi că *ei* nu ar fi fost capabili să urce. Această nesiguranţă colectivă asupra destinului lor a dat Devei Vremii şi nenumăratelor ei Elementali, multe mesaje confuze. La Templu am învăţat că există patru fiinţe sensibile de dimensiunea a patra care servesc la manifestarea gândurilor şi a emoţiilor Păstrătorilor Planetari.

În cazul nostru, Păstrătorii Planetari

erau umanoizi, dar în alte lumi Păstrătorii Planetari erau din alte specii. Cu toate acestea, câmpul energetic care era alcătuit din gândurile şi sentimentele Păstrătorilor, era direcţionat de către Elementali şi Expresiile mai înalte ale Develor, pentru a manifesta nevoile Păstrătorilor.

În timpul meu petrecut în natură am învăţat că pentru a ascensiona în a patra şi/sau a cincea dimensiune, noi va trebui să învăţăm cum să stăpânim câmpul nostru energetic. Oamenii noştri au trăit în conflict şi luptă pentru prea mult timp, astfel încât le este destul de dificil să se elibereze de sentimentul de victimizare şi lipsă de putere, care a venit cu acea stare de spirit. Ştiu că m-am luptat foarte mult cu sentimentele mele de a fi o victimă, până la

pierderea preaiubitului meu Mytre.

Din fericire, acum că m-am întors la Mama, am început să înţeleg exact de ce a fost nevoie ca noi să ne separăm. Noi trebuie să fim despărţiţi cu scopul de a fi pe deplin concentraţi pe transmutaţia conştiinţei noastre. Da, a trebuit să aştept până când Alycia era destul de mare ca să nu mai fie îngrijită de prietenii noştri din Templu, înainte ca eu să pot pleca pe drumul meu.

Mi-am dat seama că erau multe femei în Sat care nu îşi puteau părăsi copiii şi să meargă în sălbăticie aşa cum am făcut-o eu. Cu toate acestea, fiecare dintre noi aveam diferite destine şi câţiva dintre aceşti bărbaţi şi femei aveau destinul de a ghida şi a proteja copiii. În plus, copiii care se

născuseră de când a început Procesul nostru de Ascensiune, erau mult mai evoluaţi decât părinţii lor. Acesta a fost şi cazul Alyciei.

Cu felul meu de a gândi şi a avea grijă, am fost capabilă să escaladez în mod măreţ expansiunea conştiinţei mele. Asta a fost atunci când am realizat cum câmpul meu energetic afecta vremea, aşa cum am ştiut că eram pregătită să deschid Portalul. Totuşi, trebuia să aştept răbdătoare, dar în cele din urmă am învăţat să am răbdare, până în ACUM-ul în care m-am trezit stând în faţa Rocii Sacre.

Între timp, mi-am dus viaţa zilnică, monitorizându-mi fiecare gând şi fiecare emoţie cu scopul de a rămâne în ACUM-ul lui UNU şi al Unităţii cu Toată Viaţa. Cu

fiecare zi care trecea, am ajuns să înţeleg mult mai bine de ce tot ce mi s-a întâmplat a fost o componentă a îndeplinirii Misiunii mele.

Îmi amintesc conectarea pe care am avut-o cu Mama înainte să devin eu însămi Mama şi să înţeleg cum aş putea merge să fuzionez mai profund cu Marea Mamă, ca o consecinţă a acelei experienţe. De asemenea, puteam să văd cum ideea de a fi Tată l-a ajutat pe Mytre în acelaşi mod. Am început să înţeleg că TOT-ul este Perfect în UNUL. Erau doar reacţii de frică ale naturii noastre dintr-un plan aflat pe un nivel inferior, care ne negau percepţia perfecţiunii.

Piatra Sacră a început să mă cheme. Conştiinţa mea extinsă m-a învăţat că

răbdarea era cheia pentru a îmi echilibra câmpul meu energetic. Ori de câte ori cedam unei dorinţe, m-am retras din ACUM şi din timpul în care simţeam o lipsă, având nevoie de mai mult. În timp ce în ACUM, nu exista nicio lipsă pentru că eram în Fluxul Manifestării Divine a fiecărei nevoi. De fapt, multe din aceste manifestări au avut loc chiar înainte ca al meu creier să fie conştient că ele erau necesare.

Cu aceasta realizare, am devenit conştientă de Esenţa mea Spirituală, care era o expresie a SINELUI meu într-o frecvenţă mai înaltă a realităţii. O frecvenţă mai înaltă a realităţii era un concept nou pentru mine. În Templu noi am învăţat despre Ghizii Spirituali şi îngeri, dar nimeni nu a considerat că aceste Fiinţe ar putea fi

expresii mai înalte ale formei noastre umanoide.

La început, a fost destul de dificil pentru mine să mă rup de tradiţiile în care am fost crescută şi am învăţat lecţiile mele spirituale. Cu toate acestea, în timpul lui ACUM, toate îndoielile erau imposibile. La acest lucru m-am referit a doua oară când am permis îndoielii să intre în conştiinţa mea, când am căzut din ACUM în conştiinţa mea lumească. Această experienţă a fost ca şi cum ai cădea de pe o stâncă înaltă şi caldă, într-un lac rece şi înăbuşitor.

După primele câteva ratări, de fapt a fost nevoie de multe ratări, pentru ca să înţeleg că acele dubii erau motivul pentru

căderea mea imediată într-un vechi mod de viaţă. Când ratam, de obicei mă simţeam furioasă, deprimată şi anxioasă pentru câteva zile sau chiar săptămâni. Apoi, treptat, am învăţat să mă iert pentru neîncrederea mea în Spirit, care era de fapt expresia mai înaltă a SINELUI meu.

În cele din urmă, m-am eliberat cele mai multe din obiceiurile mele de a pune la îndoială, pentru că mi-era teamă că fericirea mea era prea bună ca să fie şi adevărată. Acest obicei a venit din rămăşiţele existenţei mele ca şi victimă. La urma urmei, o victimă este un martir care niciodată nu poate fi vindecat. Deja mi-am petrecut prea mulţi ani ai vieţii mele suferind în acest mod şi eram gata să-mi

schimb gândirea cu scopul de a-mi schimba obiceiurile.

Aşa cum îmi aminteam să mă iert pentru căderea din conştiinţa mea extinsă, puteam rămâne în acea stare de spirit mult mai mult timp. Acum era oboseala care îmi cauza căderea din conştiinţa mea mai înaltă. Totuşi, am învăţat să ţin evidenţa nevoilor corpului meu fizic. Aveam nevoie să îl hrănesc? Aveam nevoie să îl odihnesc? Am descoperit că dacă mi-era foame sau eram obosită, era mult mai dificil să fiu Maestrul energiei mele.

În cele din urmă, a venit ziua când am ştiut că este momentul ACUM pentru a deschide Portalul.

DESCHIDEREA PORTALULUI

MYRTIA CONTINUĂ

În dimineaţa de după ce am simţit în momentul de ACUM să deschid Portalul, m-am trezit chiar înainte de răsărit. Nu planificasem să mă trezesc la acea vreme, aşa că trebuie să fi fost Spiritul meu care a

luat aceasta decizie. Instantaneu, am ştiut că urma să fie o zi sacră. Prin urmare, după ce m-am spălat, m-am îmbrăcat şi am băut puţină apă, am mers la piatra mea specială chiar de deasupra campingului meu, pentru a mă uita la răsăritul Soarelui.

De îndată ce m-am urcat pe piatră, am intrat într-o meditaţie adâncă. Chiar şi când am simţit căldura primelor raze ale Soarelui pe faţa mea, mi-am ţinut ochii închişi. Apoi, cu ochii mei fizici închişi, am văzut Răsăritul cu al Treilea Ochi. Ce viziune măreaţă a fost!

Prin al Treilea Ochi al meu, am fost capabilă să percep culori care erau practic invizibile viziunii mele fizice. De asemenea,

am putut să simt frecvenţa mai înaltă a acestor raze chiar deasupra inimii mele. Mi-am amintit un vechi mit, care spunea că noi am învăţat în Templu despre existenţa unei Inimi mai Mari, chiar deasupra inimii noastre fizice.

Oare pentru că m-am uitat prin al Treilea Ochi al meu la răsărit mi s-a deschis Inima mai Mare? Nu am putut cugeta la această întrebare pentru că instantaneu, corpul meu a început să tremure aşa de tare încât aproape am căzut de pe stâncă. Am simţit energia provenită din baza pântecului meu, ridicându-se pe şira spinării. Energia a fost fierbinte, apoi rece, şi iar fierbinte.

Tremuram aşa de rău încât cu greu

puteam să fiu conştientă când am auzit – Trage-ţi energia în Centrul tău! nu eram sigură cum să o fac, aşa că mi-am imaginat că aş putea respira energia în Centrul meu. Treptat, energia s-a calmat, precum apa care şi-a găsit un loc pe un pământ care putea să fi cuprindă fluxul ei.

Acum corpul meu a început să se unduiască sub fluxul energiei, care părea să fie direcţionată de respiraţia mea. Mi-am încetinit respiraţia pentru a-mi calma mintea, luând inhalări încete şi lungi şi făcând expiraţii de două ori mai lungi decât inspiraţiile.

Atunci a fost când am simţit Râul Vieţii curgând prin Centrul meu. Cu toate

acestea, acesta nu a fost un râu de apă. Era un râu de lumină. Aşa cum lumina Soarelui a crescut mai mare pe cer, vârful capului meu a început să strălucească şi să pulseze.

Puteam să simt lumina solară intrând în vârful capului meu. Precum apa din mare, Marea Cosmică, lumina de deasupra a interacţionat cu Fluxul de lumină de la baza coloanei mele vertebrale. Din vârful capului meu până la Inima mea mai Mare, am putut simţi cum cele două surse de lumina interacţionează şi se întrepătrund.

Mi-am observat interiorul formei mele ca şi cum mă uitam printr-un Portal. Da, primul

Portal pe care a trebuit să îl deschid era

Portalul SINELUI meu, Centrul meu propriu.

Am stat acolo întreaga zi, fără să beau, să mănânc sau măcar să mă mişc. Nu ştiu cum am făcut. De fapt, nu am mai fost în stare s-o fac de atunci. Totuşi, în acea zi sortită, am fost capabilă să mă predau complet. Nu sunt sigură ce am predat, dar mi-a schimbat viaţa mea pentru totdeauna. Probabil, m-am predat Destinului meu.

Aşa cum soarele a început să se stabilească, am putut simţi că lumina sa măreaţă călătorea tot drumul în jos până la baza coloanei mele vertebrale. Odată ce Soarele a apus complet, am căzut înapoi pe stâncă şi am dormit până în zorii zilei

următoare.

Din nou, m-am trezit chiar înainte de răsărit, dar de data aceasta mi-era foarte foame. Totuşi, nu eram sigură că voi putea să merg, cu atât mai puţin să mă urc pe stâncă, aşa că am stat acolo până a fost lumina destulă. Mi-am întins trupul şi am încercat să îmi amintesc ce s-a întâmplat cu o zi înainte. Nu, nu îmi puteam aminti nimic sau cel puţin nu încă.

Ultimul lucru pe care mi l-am putut totuşi aminti era că m-am cocoţat pe stâncă şi am început să meditez. Apoi, mintea mea a fost goală.

— Va veni la tine atunci când vei fi pregătită să îl foloseşti. Am auzit vocea

interioară acum familiară. Am învăţat să am încredere totală în acea voce. Prin urmare, m-am ridicat, m-am mişcat uşurel şi cu grijă m-am târât jos de pe stâncă.

Când am ajuns la tabăra mea, am căzut în bazin, cu haine cu tot, şi am stat acolo ore. În cele din urmă, foamea m-a forţat să ies din pântecele meu de apa, pentru că într-adevăr, eram renăscută. Urcând malul iazului şi încercând să stau sau să merg, mă făcea să mă simt ca un copil. Era ca şi cum altcineva era responsabil de corpul meu. Cu toate acestea, acest altcineva se simţea aşa de drăguţ, iubitor şi răbdător, ceea ce era foarte bine.

Când m-am dus să mănânc, am realizat

prima manieră în care m-am schimbat. Nu am mai putut să găsesc ceva ceea ce corpul meu ar accepta ca mâncare, cu excepţia apei. Prin urmare, am băut o grămadă de apă. În final, am găsit câteva ierburi pe care le-am uscat şi mi le-am făcut ceai. Trupul meu nou a acceptat de asemenea ceaiul. Am început să înţeleg cât de important şi complet a fost acest proces de renaştere.

În următoarele câteva zile am găsit câţiva nutrienţi pe care trupul meu îi putea accepta. Toţi trebuiau să fie de pe pământ, de exemplu anumite ierburi şi flori. Trebuia să am încredere în instinctele mele ca să fiu sigură că nu mâncam ceva otrăvitor. Din fericire, forma mea actualizată a fost complet integrată cu pământul şi am ştiut

ce să mănânc şi ce nu.

Mi-am pierdut simţul timpului şi mă trezeam în timpul zilei sau al nopţii pentru multe ore sau doar câteva. Nu aveam pentru ce să am grijă şi nu aveam nimic de făcut. Prin urmare, am putut să îmbrăţişez în mod complet procesul meu şi să-mi urmez fiecare direcţie interioară a mea, exactul la momentul ACUM în care am primit-o.

Ştiam ca trupul se schimbă odată cu rezonanţa mea, pentru că am putut percepe lucruri pe care niciodată nu le mai percepusem înainte, de exemplu aurele din jurul fiecărei plante. Aura plantelor era cea care îmi spunea dacă să mănânc o plantă

sau nu. Dacă aura era albastră spre violet, era în regulă pentru mine ca să mănânc acea plantă. Cu toate acestea, dacă aura era verde spre roşu, nu era bună. Îmi plăcea această nouă abilitate de a vedea rezonanţa tuturor formelor de viaţă şi mergeam în jurul campingului meu observând toate aurele.

În cele din urmă, am rătăcit dincolo de limitele taberei mele şi am ajuns la Lacul unde îl întâlnisem pe Mytre. Am vrut să evit Lacul, pentru că mă făcea să simt prea tristă pentru a fi acolo. Totuşi, acum lacul mi-a adus bucurie şi mi-am petrecut cea mai mare parte a zilei înotând şi odihnindu-mă în apă. Când Soarele cobora spre orizont, am ştiut că era timpul să mă întorc.

M-am plimbat pe aceeaşi margine pe care am mers şi în seara când l-am întâlnit pe Mytre, când am văzut o siluetă stând acolo. Aducea mult cu Mytre, dar am ştiut că era imposibil. Cu toate acestea, am fugit spre locul unde silueta stătea, ca deodată să fiu îmbrăţişată de nişte braţe puternice, ale preaiubitului meu.

Am început să plâng de bucurie, odată ce am simţit braţul lui fizic în jurul meu. Am stat împreună ca o singură fiinţă pentru ceea ce părea a fi o veşnicie, până l-am auzit pe el spunând:

— Nu sunt în realitate aici şi acum. Aceasta este Proiecţia mea Astrală. M-am

îndepărtat de el dezamăgită şi furioasă.

— Dar pari atât de real. Cum poate fi posibil?

— Nu fi supărată iubirea mea, noi am făcut acest acord pe timpul trezirii tale. Nu puteam să îmi amintesc de niciun acord, dar niciodată nu îl credeam în stare să mă mintă.

— Oh, Mytre, tu ai devenit aşa de puternic. Sunt foarte mândră de tine, iubirea mea.

Cât de mult timp poţi sta aşa?

Mytre a zâmbit şi a spus – Nu ştiu, dar am fost instruit să te iau la Piatra Sacră la miezul nopţii.

— Mama te-a chemat şi pe tine? l-am întrebat.

— Tu m-ai chemat, de aceea am învăţat această abilitate a teleportării. A fost nevoia mea profundă de a te ţine în braţe, care m-a forţat să îmi deschid ADN-ul latent care deţinea această abilitate înnăscută.

— Da, am spus, —Şi niciodată nu aş fi făcut această călătorie dacă tu nu erai departe de mine. Ceea ce am văzut ca fiind un dezastru era de fapt destinul nostru.

Noi am mers mână în mână la Piatra Sacră şi am stat înaintea ei în timp ce ultimele raze ale Soarelui scădeau sub

orizont. Noi mai aveam câteva ore înainte de miezul nopţii, aşa că am stat mână în mână şi ne-am spus unul altuia tot ce ni se întâmplase de când am fost separaţi. Timpul petrecut împreună a părut o eternitate, cu toate acestea, era de asemenea mult prea scurt.

Când a fost aproape miezul nopţii, imaginea lui Mytre a început să se estompeze când şi când. Noi am ştiut că timpul nostru împreună era aproape terminat. El venise ca să mă ajute la deschiderea Portalului, el fiind iniţierea mea, iar eu am fost iniţierea lui de a se teleporta atât de departe şi pentru atât de mult timp.

Când era aproape miezul nopţii, noi ne-am ţinut unul pe altul foarte îndeaproape. Forma lui a început să pâlpâie din când şi când, de parcă el îşi pierdea conectarea. De fapt, el mi-a spus că îşi pierde conectarea cu forma lui fizică şi trebuia să plece acum, sau îi va dăuna foarte mult corpului său. L-am eliberat cu un sărut final, m-am întors cu spatele la el şi cu faţa la Piatra Sacră.

Am ştiut că el a plecat, dar conectarea inimilor noastre a devenit mai puternică. Am putut să simt asta în Inima mea mai Mare, cum că el mi-a dat curajul şi încrederea de care aveam nevoie ca să deschid Portalul. Cu mintea mea în pace şi cu inima plină de iubire, m-am aplecat şi am atins Piatra Sacră cu palma de la mâna mea

dreaptă.

Instantaneu, am simţit conectarea mea cu Portalul. Ţinând mâna mea pe Piatră, m-am mutat din ce în ce mai aproape până când am stat la câţiva centimetrii faţă de suprafaţa ei. Încet-încet mi-am lăsat mâna şi am înaintat până ce vârful picioarelor au atins Piatra. Apoi, m-am aplecat până în momentul când inima mea a atins Piatra.

Am auzit un zgomot de vârtej şi am simţit o briză uşoară care păreau să vină de la Piatră. Am aşteptat ca briza să devină un vânt şi vântul să devină un torent. Sunetul era aşa de tare că aproape îmi rănea urechile, dar nu m-am mutat.

Am închis ochii ca să văd mai bine prin al Treilea Ochi şi să descopăr o lumină care venea din centrul Pietrei. Am atins această lumină şi am simţit cum mâna mea intra în Piatră. Cu mâna întinsă înaintea mea, am făcut primul pas înăuntrul Pietrei şi prin Portal. Apoi a venit acel sunet care era atât de tare încât mă dureau urechile şi lumina atât de strălucitoare încât al Treilea Ochi al meu m-a durut, dar am continuat mişcarea mea înainte.

Dintr-odată, am fost trasă printr-o matrice vârtej de lumină şi sunet. Am fost total dezorientată şi nu am putut spune ce era jos şi ce era sus. De fapt, cred că am fost învârtită în jurul meu.

Mi-am folosit tot controlul mental pe care l-am învăţat ca să evit greaţa şi am chemat-o pe Mama ca să mă tragă prin acest Portal, în Pântecele Ei din Centrul planetei noastre.

Mi s-a părut o veşnicie înainte ca vârtejul să se oprească. Apoi aproape am fost împinsă afară din vortex şi am aterizat pe un pământ răcoros în întuneric total. Încet încet m-am ridicat în picioare şi am aşteptat-o pe Mama. Încet m-am aclimatizat la lumina obscură şi la atmosfera densă, până când am putut să văd că eram în aceeaşi peşteră în care am întâlnit-o prima oară pe Mama, Elohim Alycone.

— Dragă Mama, am venit la tine, am

şoptit, aproape pentru mine. Într-un flash brusc de lumină albă, Mama a apărut înaintea mea cu braţele întinse şi cu o inimă caldă.

— Felicitări draga mea. Ai deschis Portalul meu.

NOUA METAFIZICĂ

BASHAR ŞI ASOCIAŢIA

Format: mare, 17/24

Autor: Bashar şi Asociaţia

Număr pagini: 144, condiţii grafice deosebite, cu desene inspiraţionale la începutul fiecărui capitol, ce deschid portaluri ale conştiinţei

Preţ: 27 lei format fizic (plus taxe poştale), 10 lei format electronic (vi se va

comunica contul bancar)

Comandă carte: Tel – 0742162067, Mail – triplu metafizicayahoo. ro (nume, adresă fizică, şi câte exemplare doriţi).

Cartea Noua Metafizică oferă o viziune holistică şi integrativă privind idei din Ştiinţă, Religie, Metafizică, Antropologie, ajutându-ne să înţelegem de ce perpetuăm limitarea în care trăim şi de ce ne oferim puterea unor instituţii care sunt deconectate de noi – guvern, biserica etc. Cartea este un factor care ne poate motiva să înţelegem polaritatea. Dacă avem blocaje creative, chiar şi acest lucru este creativ în sine adică crearea acestor blocaje şi explorându-le vom câştiga mult. Miezul cărţii este de a prezenta o logică intuitivă,

prin care ne putem folosi tocmai de limitările impuse, într-un mod nelimitat. Este ca şi cum noi ne folosim 100% din creier, pentru a face să pară că folosim doar 10%, dar măcar ştiind ce facem, putem zice „De ajuns, vreau să îmi folosesc 100% din creier pentru a trăi o viaţă împlinită 100%!”

Nimic nu ne poate opri să fim tot ceea ce vrem să fim. Citind astfel de materiale, noi ne amintim ceea ce ştim deja, Bashar sau orice altcineva este de fapt o oglindă pentru noi, pentru conştiinţa noastră. Noi putem crea orice fişe de permisiune, prin care să ne permitem să fim ceea ce dorim. Noua Metafizică este scrisă din perspectiva faptului că metafizica devine fizică – lucru palpabil, şi aici cred că este cheia înspre a

obţine ce dorim. Ceea ce lipseşte nu sunt neapărat bunurile materiale, ci un anumit fel de dorinţă, un impuls de a îţi trăi visele şi nu de a visa că le trăieşti. În aceste vremuri de salt dimensional, în care evoluăm împreună cu planeta, noi putem ieşi în afara cuştii 3D.

Capitolul 1: Religia... pag. 5

Capitolul 2: Ştiinţa... pag. 19

Capitolul 3: Creativitatea... pag. 31

Capitolul 4: Concepte Metafizice... pag. 45

Capitolul 5: Reîncarnarea: Trecut, Prezent şi

Viitor... pag. 57

Capitolul 6: Conştiinţa Extraterestră... pag. 72

Capitolul 7: Şablonul Metafizicii... pag. 89

Glosar... pag. 100 – 120

PACHET TRIPLU METAFIZICA: Seth Vorbeşte + Legea lui Unu + Prisma din Lira toate în format electronic) = **30** lei (reducere 25%).

PACHET QVADRUPLU METAFIZICA: Seth Vorbeşte + Legea lui Unu + Prisma din Lira + Noua Metafizică (toate în format electronic) = **40** lei (reducere 27%).

Noua Metafizică + Prisma din Lira (în format fizic) = **47** lei (reducere 10%).

Pentru Comenzi sunaţi la nr, de tel:

0742162067, sau trimiteţi un mail la triplu metafizicăyahoo. ro (nume, adresă şi câte exemplare doriţi).

SETH VORBEŞTE

O Carte Seth

Format: fizic şi electronic **Număr pagini:** 181, **Autor:** Jane Roberts

Preţ: **35** lei format fizic, 15 lei format electronic (vi se va comunica contul

bancar) **Comandă carte:** Tel – 0742162067, Mail – triplu_metafizicayahoo.ro (nume, adresă fizică, şi câte exemplare doriţi).

Seth Vorbeşte este o lectură de bază pentru a înţelege concepte ca: suflet, ego, personalitate, multidimensionalitate, conştiinţă christică, anima, realităţi probabile, viaţa de după moarte, reîncarnare, vise, karma, creativitate, Dumnezeu, simbolismul religios, stări ale conştiinţei, realităţi probabile, Atlantida şi Lemuria etc.

Cartea vă oferă o deschidere spirituală, vă ajută să conştientizaţi la un nivel intim cum vă creaţi realitatea şi să înţelegeţi dpdv

psihologic anumite procese care sunt atât de evidente, încât nu le luăm în seamă.

Seth a fost prima personalitate multidimensională care a spus celebrul „YOU CREATE YOUR REALITY” – TU ÎŢI CREEZI REALITATEA. Cărţile lui Seth s-au vândut în milioane de exemplare şi i-au ajutat pe oameni să facă schimbări pozitive.

Informaţia din ele este similară cu muzica clasică, bine organizată, o ordine magica care ţine mai mult de armonia dintre sunete, decât de o organizare mentală. Cuvintele vin spontan şi te duc în dimensiuni adânci ale conştiinţei. Citind cartea, intrând în energia ei, ai acces la puterile tale intuitive. Este ca şi cum te-ai

reîntoarce la Dumnezeu, sursa primară din care ne-am fragmentat. Citind, veţi simţi maleabilitatea psihicului vostru şi veţi avea acces la puterile intuitive.

Cap 1 Nu am un corp fizic şi totuşi scriu această carte 3 – 10

Cap 2 Mediul meu prezent, munca şi Activităţile mele 11 – 18

Cap 3 Munca mea şi dimensiunile realităţii în care ea mă poartă 19 – 27

Cap 4 Drame reîncarnaţionale 28 – 35

Cap 5 Cum formează gândurile materia – Puncte de coordonare 36 – 40

Cap 6 Sufletul şi natura percepţiei sale 41 – 49

Cap 7 Potenţialul sufletului 50 – 56

Cap 8 Somnul, visele şi conştiinţa 57 –

63

Capi 9 Experienţa morţii Sesiunea 535,17 iunie 1970.64 – 74

Cap 10 Stări de moarte în timpul vieţii 75 – 82

Cap 11 Opţiunile de după moarte şi mecanismele tranziţiei 83 – 93

Cap 12 Relaţii reîncarnaţionale 94 – 101

Cap 13 Reîncarnarea, visele, bărbatul şi femeia ascunşi în interiorul sinelui 102 – 109

Cap 14 Mituri ale creaţiei şi Dumnezeul multidimensional 110 – 115

Cap 15 Civilizaţii reîncarnaţionale, probabilităţi şi mai multe despre Dumnezeul multidimensional 116 – 123

Cap 16 Sisteme probabile, oamenii şi zeii 124 – 131

Cap 17 Probabilităţi, Natura Binelui şi a Răului, Simbolismul religios 132 – 140

Cap 18 Diferitele stadii ale conştiinţei, simbolismul şi focusul multiplu 141 – 149

Cap 19 Prezenturi alternative şi Focusul multiplu 150 – 160

Cap 20 Sensul religiei 161 – 172

Cap 21 Un rămas bun şi o introducere: Aspecte ale personalităţii multidimensionale privite prin propria mea experienţă 173

180

PACHET TRIPLU METAFIZICA: Seth Vorbeşte + Legea lui Unu + Prisma din Lira toate în format electronic) = **30** lei (reducere 25%).

PACHET QVADRUPLU METAFIZICA:

Seth Vorbeşte + Legea lui Unu + Prisma din

Lira + Noua Metafizică (toate în format electronic) = **40** lei (reducere 27%).

Noua Metafizică + Prisma din Lira (în format fizic) = **47** lei (reducere 10%).

Pentru Comenzi sunaţi la nr, de tel: 0742162067, sau trimiteţi un mail la triplu metafizicăyahoo. ro (nume, adresă şi câte exemplare doriţi)

Legea lui Unu, Materialul Ra

Format: fizic şi electronic

Număr pagini: 222

Autor: Carla Rueckert, Don Elkins, Jim McCarty

Preţ: **35** lei format fizic, 15 lei format electronic (vi se va zice comunica contul bancar) **Comandă carte:** Tel –

0742162067, Mail – triplu_metafizicayahoo.ro (nume, adresă fizică, şi câte exemplare doriţi).

Informaţiile oferite în trecut de către Ra Egiptenilor au fost în mod grosolan pervertite şi distorsionate, aşadar el a oferit tot acest material, pentru a corecta acele distorsiuni. Există 4 cărţi, transmise de Ra între anii 1981 – 1984, cărţi care sunt foarte actuale, vorbind despre transformările de la sfârşitul ciclului de 75.000 de ani, în care o planetă trece prin schimbări profunde. Ra numeşte această perioadă de sfârşit Recolta (numit şi salt dimensional, salt cuantic etc).

În prima carte din serie, numită Legea lui Unu – Materialul Ra veţi găsi informaţii

despre unitatea Creaţiei, calea negativă şi cea pozitivă, Piramidele şi funcţia lor, vindecare şi evoluţie spirituală, influenţa Orionianã, ciclurile de 25.000 de ani, Maldek şi Marte, OZN-uri, densităţi, dorinţa principală fiind de a oferi Legea lui Unu, cea care ne ajuta să ne sporim discernământul şi să facem alegeri potrivite, pentru creşterea noastră ca şi fiinţe conştiente.

CAPITOLE:

Sesiunea 1 – Scopul lui Ra

Sesiunea 2 – Vindecarea prin intermediul cristalelor

Sesiunea 3 – Cum au fost mutate pietrele de la Marea Piramidă

Sesiunea 4 – Antrenamentul unui vindecător

Sesiunea 5 – Despre corpul fizic

Sesiunea 6 – Ciclurile de 75.000 de ani, respectiv de 25.000 ani

Sesiunea 7 – Serviciul faţă de ceilalţi vs serviciul faţă de sine

Sesiunea 8 – Grupul din Orion

Sesiunea 9 – Fiinţele de pe Marte

Sesiunea 10 – Evoluţia Conştientă

Sesiunea 11 – Evoluţia pe calea negativă

Sesiunea 12 – Protecţia împotriva extratereştrilor negativi

Sesiunea 13 – Cum s-au format galaxiile şi sistemele planetare

Sesiunea 14 – Despre Recoltă

Sesiunea 15 – Calea spirituală

Sesiunea 16 – Legea lui Unu

Sesiunea 17 – Despre Iisus

Sesiunea 18 – Responsabilitatea pentru propriile acţiuni

Sesiunea 19 – Trecerea de la densitatea a doua către densitatea a treia

Sesiunea 20 – Despre fizică şi conştiinţă

Sesiunea 21 – Dezvoltări tehnologice în primul ciclul major

Sesiunea 22 – Confederaţia se arată unui grup din America de Sud

Sesiunea 23 – Atlantida şi energia Orioniană

Sesiunea 24 – Despre Yahweh

PACHET TRIPLU METAFIZICĂ: Seth Vorbeşte + Legea lui Unu + Prisma din Lira toate în format electronic) = **30** lei (reducere 25%).

PACHET CVADRUPLU METAFIZICĂ: Seth Vorbeşte + Legea lui Unu + Prisma din

Lira + Noua Metafizică (toate în format electronic) = **40** lei (reducere 27%).

Noua Metafizică + Prisma din Lira (în format fizic) = **47** lei (reducere 10%).

Pentru Comenzi sunaţi la nr, de tel: 0742162067, sau trimiteţi un mail la triplu metafizicăyahoo. ro (nume, adresă şi câte exemplare doriţi).

Renaşterea Colectivă a Iubirii şi Informaţiei

O Sinteză a Schimbărilor prin care

Trecem în Prezent

Format: fizic şi electronic

Număr pagini: 180

Autor: Oprea Alexandru

Preţ: **30** lei format fizic (plus taxe

poştale), 10 lei

Comandă carte: Tel – 0742162067, Mail – triplu metafizicayahoo. ro (nume, adresă fizică, şi câte exemplare doriţi).

„Renaşterea Colectivă a Iubirii şi Informaţiei” este scrisă în format de întrebări – răspunsuri, având intenţia clară ca persoanele care citesc acest material să fie ajutate cu adevărat, reducând confuzia care există în viaţa noastră. Scriitorul a răspuns la întrebări într-un mod cât mai la obiect posibil, abordând diferite teme care au într-adevăr miză şi nu sunt simple speculaţii.

Primul capitol este o analiză clară şi directă a situaţiei din prezent, în ceea ce priveşte sistemul economic, politic,

financiar, prezentând mecanismul prin care se devalorizează moneda prin anumite taxe ilegale. Acest capitol este un duş rece, necesar pentru a înţelege cu adevărat ce se întâmplă în momentul de faţă.

În al doilea capitol scriitorul vorbeşte din experienţă proprie, despre ce înseamnă cu adevărat să îţi urmezi pasiunea şi să mergi cu entuziasmul tău, urmând Calea Minimei rezistenţe. Sunt oferite şi câteva exerciţii practice, pentru ca voi să avansaţi mai rapid, înspre a face ceea vă doriţi să faceţi.

Al treilea capitol arată cât mai exact posibil maniera în care noi ne creăm realitatea, în fiecare moment, dar şi relaţia dintre mintea superioară, mintea fizică şi creierul fizic. Sunt oferite exemple şi tehnici

prin care noi să devenim un canal mai bun, pentru ca toată inspiraţia, creativitatea şi informaţiile primite de la mintea superioară să se manifeste mai des în viaţa noastră

În al patrulea capitol, inima iese la suprafaţă într-un mod creativ, prin cuvinte care surprinzătoare. Se vorbeşte despre importanţa şi puterea inimii ca şi organ energetic, care este mai puternic de 10.000 de ori decât creierul. Calea evoluţiei personale, este de a iubi mai mult şi a fi persoane mai bune.

Al cincilea capitol este o explorare a unei zone mai poate mai puţin cunoscute, vorbind despre acele persoane numite până acum „cei răi”, care urmăresc să controleze, să domine şi să manipuleze. În acest capitol, scriitorul oferă o perspectivă metafizică

privind motivaţia şi modul de acţiune al acestor fiinţe, pentru ca noi să putem vedea şi partea negativă.

După acest capitol, vom vorbi despre sisteme alternative, ce se poate face practic pentru a crea o nouă lume în care există abundenţă şi o distribuţie corectă a resurselor. Se prezintă câteva soluţii, unele dintre ele testate şi aici în România. Acest capitol şi toate capitolele din carte sunt scrise la obiect, fără a divaga în lucruri care nu sunt de folos.

În cel de-al şaptelea capitol, vom vorbi despre ce înseamnă Puterea Personală, cum o putem lua înapoi de la un partener abuziv de exemplu (şi nu numai de la un partener), prin afirmaţii şi asumarea suveranităţii noastre. Se oferă afirmaţii clare şi

puternice, care deblochează Puterea pe care ne-am refuzat-o.

În cel de-al optulea capitol sunt oferite informaţii şi exerciţii care ne ajuta să ştim ce sunt visele, ce se întâmplă mai exact în meditaţie şi este prezentat sistemul de chakre dintr-o perspectivă creativă.

Capitolul nouă este o descriere a ceea ce se întâmplă sau se va întâmpla în noul Ciclu de

25.000 ani în care am intrat, odată cu trecerea de 2012. Sunt oferite foarte multe informaţii, unele surprinzătoare prin implicaţiile lor.

Nu am vrea cu toţii să avem relaţii frumoase şi iluminate? Dar ce înseamnă astfel de relaţii? În capitolul zece veţi descoperi câteva lucruri pe care sigur le

cunoaşteţi, dar poate vi le veţi reaminti mai bine citind informaţia. Prea des într-o relaţie (în special în relaţia cu partenerul), uităm de echilibrul pe care susţinem că îl avem, ieşind la iveală toate lucrurile nerezolvate în noi.

Ce ne împiedică să trăim realitatea pe care o dorim? Convingerile limitative. Despre ele va fi următorul capitol. Împreună vom depăşi tot ce nu funcţionează în viaţa noastră, începând cu Convingerea că acele convingeri negative pe care le avem, sunt mai puternice decât cele pozitive.

În ultimul capitol scriitorul a răspuns la întrebările voastre vorbind despre vegetarianism, căsătorie, vaccinuri şi alte teme actuale. Vă invităm să explorați această carte, foarte interesantă, nouă şi

practică prin implicaţiile sale.

Învăţăturile Arcturiene

Format: fizic şi electronic

Număr pagini: 117

Autor: Suzan Caroll

Preţ: **25** lei format fizic, 10 lei format electronic (vi se comunica contul bancar)

Comandă carte: Tel – 0742162067, Mail – triplu metafizicayahoo. ro (nume, adresă fizică, şi câte exemplare doriţi).

„Arcturienii: Noi suntem mintea colectivă a stelei Arcturus. Noi nu mai vieţuim într-o formă anume. Noi rezonăm cu dimensiunile a opta, până la a zecea. Putem rezona chiar şi cu dimensiuni mai înalte, dar atunci mesajele noastre nu ar putea fi receptate de către persoana noastră de contact, Suzille. După mulţi ani de meditaţie, ea ne poate auzi doar pe nivelurile dimensiunilor a opta până la a

zecea dimensiune.

Arcturienii cu care comunici tu acum nu mai au corpuri, nu mai trăiesc pe o anumită planetă şi nici nu mai călătoresc cu ajutorul navelor spaţiale. Totuşi, există membri curajoşi ai naţiunii noastre stelare care au luat o formă fizică şi sunt acum pe planeta Pământ. Alţii trăiesc încă pe una din planetele noastre sau reprezintă nava stelară sub o formă colectivă, ca o maşină uriaşă. Practic, nava stelară este ea însăşi o fiinţă colectivă şi fiecare element constitutiv al ei, reprezintă un membru individual al lui Unu. Întreaga navă este vie".

Arcturienii sunt specializaţi în vindecarea fizică-sexuală-emoţională, iar

intrând în contact cu ceea ce transmit ei veţi simţi valuri de vindecare, dacă doriţi să fiţi o antenă pentru vibraţiile lor. Arcturienii sunt o minte de grup, o conştiinţă colectivă. Noi oamenii am ajuns la un nivel în care putem integra mintea lor colectivă, adică noi având şi ADN arcturian, putem crea acele reţele neuronale astfel încât nu numai să citim informaţia lor, ci şi să o facem validă pentru noi, în viaţa noastră. Mai jos este o reprezentare artistică a acestor idei, spirala de ADN arcturiană care activează ADN-ul uman. Ştiu că s-a vorbit mai mult despre activarea ADN, activarea celei de-a 3-a catene de ADN, în percepţia mea luând contact cu o anumită energie, automat se produc modificări.

Nu sunt foarte multe de spus în cuvinte, decât că dacă simţiţi această carte că loveşte o coardă din voi, vă recomandăm să o citiţi pentru a începe o serie de transformări. Dacă aveţi traume emoţionale, sexuale, fizice, dacă au rămas urme datorită unei relaţii dizarmonioase, a unui abuz, a unor excese etc, simt ca învăţăturile Arcturiene este o carte care vă poate ajuta. De asemenea, ea este utilă pentru a integra gândirea multidimensionala în experienţa noastră de zi cu zi.

Capitolele din carte includ:

Introducere: Contactul cu Arcturienii... pag. 5

Capitolul 1: Mintea colectivă a Stelei

Arcturus... pag. 12

Capitolul 2: Grupul Pământean... pag. 17

Capitolul 3: Despre Gaia... pag. 25

Capitolul 4: Ce înseamnă Ascensiunea... pag. 36

Capitolul 5: Lumina şi întunericul... pag. 42

Capitolul 6: Întâlnirile cu ET... pag 50

Capitolul 7: Conştiinţa Multidimensională... pag 56

Capitolul 8: Jocul Tridimensional... pag 58

Capitolul 9: Căderea Atlantidei... pag 64

Capitolul 10: Ascensiunea Planetară... pag 66

Capitolul 11: Reunirea cu Sinele mai înalt... pag 69

Capitolul 12: Familia Arcturiană... pag 75

Capitolele din carte includ:

REGĂSIREA LIBERTĂŢII

REÎNTOARCEREA LA SINELE NOSTRU MULTIDIMENSIONAL

DOUĂ REALITĂŢI ÎNTR-UNA

ÎNCEPUTURILE ASCENSIUNII NOASTRE

VOCEA INTERIOARĂ PIATRA SACRĂ PEŞTERA RECUNOAŞTEREA

UNITATEA CĂUTAREA VIZIONARĂ SUB CERUL ÎNSTELAT SCHIMBAREA

NAŞTEREA

MINTEA DEASUPRA MATERIEI

AICI ŞI ACUM

PERCEPŢIA PERFECŢIUNII

DESCHIDEREA PORTALULUI

„În timp ce noi fuzionam făcând dragoste, conştiinţele noastre s-au amestecat atât de profund încât eu am putut simţi cum ea era în comuniune cu toată viaţa. Cu aceste sentimente împărtăşite între noi, ea mi-a arătat cum să ating pământul ca să găsesc apă, să miros o plantă şi să o pun pe inima mea pentru a determina dacă este comestibilă, cum să rog o păsare să îmi dea un ou, cum să citesc vremea cu mult înainte de a se schimba şi cum să mă uit în interiorul SINELUI meu”.

Am început să plâng de bucurie, odată ce am simţit braţul lui fizic în jurul meu. Am stat împreună ca o singură fiinţă pentru

ceea ce părea a fi o veşnicie, până l-am auzit pe el spunând:

— Nu sunt în realitate aici şi acum. Aceasta este Proiecţia mea Astrală. M-am îndepărtat de el dezamăgită şi furioasă.

— Dar pari atât de real. Cum poate fi posibil?

— Nu fi supărată iubirea mea, noi am făcut acest acord pe timpul trezirii tale. Nu puteam să îmi amintesc de niciun acord, dar niciodată nu îl credeam în stare să mă mintă.

— Oh, Mytre, tu ai devenit aşa de puternic. Sunt foarte mândră de tine, iubirea mea. Cât de mult timp poţi sta aşa?

Mytre a zâmbit şi a spus – Nu ştiu, dar am fost instruit să te iau la Piatra Sacră la miezul nopţii.

— Mama te-a chemat şi pe tine? l-am întrebat.

— Tu m-ai chemat, de aceea am învăţat această abilitate a teleportării. A fost nevoia mea profundă de a te ţine în braţe, care m-a forţat să îmi deschid ADN-ul latent care deţinea această abilitate înnăscută.

— Da, am spus, – Şi niciodată nu aş fi făcut această călătorie dacă tu nu erai departe de mine. Ceea ce am văzut ca fiind un dezastru era de fapt destinul nostru.

2013 Puterea Creaţiei

ISBN: 978 – 1 – 891824 – 87 – 6